

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/879 IRÁNYELVE

(2019. május 20.)

a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások veszteségviselő és feltőkésítési képessége tekintetében a 2014/59/EU irányelv, valamint a 98/26/EK irányelv módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Pénzügyi Stabilitási Tanács 2015. november 9-én közzétette a teljes veszteségviselő képességre (TLAC) vonatkozó feltételeket tartalmazó dokumentumot (a továbbiakban: TLAC-standard), amelyet a G20-ak 2015 novemberében jóváhagytak. A TLAC-standard célja annak biztosítása, hogy a hivatkozásokban globálisan rendszerszinten jelentős intézményekként említett, globálisan rendszerszinten jelentős bankok rendelkezzenek az annak biztosításához szükséges veszteségviselő és feltőkésítési képességgel, hogy egy szanalás során és közvetlenül azt követően az említett intézmények folyamatosan működtetni tudják a kritikus funkciókat anélkül, hogy adófizetők pénzét, vagyis közpénzeket, illetve a pénzügyi stabilitást veszélybe sodornák. A Bizottság a 2015. november 24-i, „A bankunió megvalósítása felé” című közleményében kötelezettséget vállalt arra, hogy – annak érdekében, hogy a TLAC-standardnak az uniós jogba történő átültetésére a nemzetközileg elfogadott, 2019. évi határidőig sor kerüljön – 2016 vége előtt jogalkotási javaslatot terjeszt elő a témában.
- (2) A TLAC-standardnak az uniós jogba történő átültetése során figyelembe kell venni a meglévő, minden, az Unióban letelepedett hitelintézetre és befektetési vállalkozásra (a továbbiakban: intézmények), valamint a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ által meghatározott bármely más szervezetre (a továbbiakban: szervezetek) alkalmazandó, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó intézményspecifikus minimumkövetelményeket (a továbbiakban: MREL). Mivel a TLAC standard és az MREL célja egyaránt annak biztosítása, hogy az Unióban letelepedett intézmények és szervezetek kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, a két követelménynek egy közös keretrendszer egymást kiegészítő elemeit kell képeznie.

Ami ennek gyakorlati megvalósítását illeti, a TLAC-standard globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, harmonizált minimumszintje (a továbbiakban: TLAC-minimumkövetelmény) az 575/2013/EU rendelet ⁽⁵⁾ módosítása révén kerülne bevezetésre az uniós jogszabályokba, míg a hivatkozásokban MREL-ként említett, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus többlettőkövetelményt és a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó intézményspecifikus követelményt a 2014/59/EU irányelv és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ célzott

⁽¹⁾ HL C 34., 2018.1.31., 17. o.

⁽²⁾ HL C 209., 2017.6.30., 36. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i álláspontja (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. május 14-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról EGT-vonatkozású szöveg (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

módosításaival kell kezelni. Az ezen irányelvvel módosított 2014/59/EU irányelvnek az intézmények és szervezetek veszteségviselő és feltőkésítési képességére vonatkozó rendelkezéseit az 575/2013/EU és a 806/2014/EU rendelet, valamint a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁷⁾ rendelkezéseivel egységes módon kell alkalmazni.

- (3) A TLAC-standard végrehajtására vonatkozó harmonizált uniós szabályok hiánya többletköltségeket és jogbizonytalanságot teremt és megnehezíti a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazását a határokon átnyúló tevékenységet végző intézmények és szervezetek esetében. A harmonizált uniós szabályok hiánya továbbá versenytorzulások megjelenéséhez vezet a belső piacon, tekintve, hogy az intézményeket és a szervezeteket terhelő, a meglévő követelményeknek és a TLAC-standardnak való megfelelés költségei jelentősen eltérhetnek egymástól az Unióban. Ezért a TLAC-standard végrehajtására vonatkozó harmonizált uniós szabályok hiányából eredő belső piaci akadályokat meg kell szüntetni, és meg kell előzni az ebből fakadó versenytorzulások kialakulását. Következésképpen ezen irányelv tekintetében a megfelelő jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke.
- (4) A TLAC-standarddal összhangban a 2014/59/EU irányelvnek továbbra is el kell ismernie mind az egy pontból kiinduló szanalási stratégiát, mind pedig a több pontból kiinduló szanalási stratégiát. Az egy pontból kiinduló szanalási stratégia alapján egy adott csoportba tartozó szervezetek közül csak egy szervezet - általában az anyavállalat - kerül szanalásra, míg a csoportba tartozó egyéb szervezeteket, általában a működő leányvállalatokat nem vonják szanalás alá, hanem azok veszteségeiket és feltőkésítési igényeiket a szanalás alá kerülő szervezetnek adják át. A több pontból kiinduló szanalási stratégia alapján egy adott csoporthoz tartozó több szervezet szanalására is sor kerülhet. A kívánt szanalási stratégia hatékony alkalmazása érdekében fontos egyértelműen azonosítani a szanalás alá vonható szervezeteket (a továbbiakban: a szanalás alá vonható szervezetek), vagyis azokat a szervezeteket, amelyekre a szanalási intézkedések alkalmazhatók, továbbá a hozzájuk tartozó leányvállalatokat is (a továbbiakban: a szanalás alá vonható csoportok). A fenti azonosítás az intézmények és a szervezetek által alkalmazandó, a veszteségviselő és feltőkésítési képességre vonatkozó szabályok alkalmazási szintjének meghatározásánál is fontos szerepet játszik. Ezért be kell vezetni a „szanalás alá vonható szervezet” és a „szanalás alá vonható csoport” fogalmát, és a csoportszintű szanalás tervezése tekintetében módosítani kell a 2014/59/EU irányelvet annak érdekében, hogy kifejezetten kötelezze a szanalási hatóságokat a szanalás alá vonható szervezetek és a szanalás alá vonható csoportok azonosítására egy adott csoporton belül, valamint arra, hogy a csoportszintű szanalás hatékonyságának biztosítása érdekében megfelelően mérlegelje valamennyi tervezett intézkedésnek az adott csoporton belül várható következményeit.
- (5) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények és a szervezetek kellő mértékű veszteségviselő és feltőkésítési képességgel rendelkezzenek, amelynek révén gyorsan és zökkenőmentesen, az adófizetőkre és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehető legkisebb hatás mellett biztosítható a veszteségek fedezése és a feltőkésítés. A fenti cél megvalósítása érdekében az intézményeknek teljesíteniük kell a 2014/59/EU irányelvben előírt, intézményspecifikus MREL-t.
- (6) Az intézmények és a szervezetek veszteségviselő és feltőkésítési képességének mérésére használt nevezők és a TLAC-standardban meghatározott nevezők összehangolása érdekében az MREL-t az érintett intézményre vagy szervezetre vonatkozó teljes kockázati kitettségérték és a teljes kitettségi mérték százalékában kell kifejezni, az intézményeknek vagy a szervezeteknek pedig a két mértékből származó szintet egyidejűleg kell teljesíteniük.
- (7) Az instrumentumok kibocsátása hosszú távú tervezésének a megkönnyítése, valamint a szükséges pufferekkel kapcsolatos jogbiztonság megteremtése érdekében kellő időben egyértelművé kell tenni a piac számára azokat az elismerhetőségi kritériumokat, amelyek teljesítése esetén az egyes instrumentumok a TLAC vagy MREL teljesítéséhez figyelembe vehető leírható, illetve átalakítható kötelezettségként ismerhetők el.
- (8) Annak érdekében, hogy az Unióban letelepedett intézmények és szervezetek számára biztosítottak legyenek az egyenlő versenyfeltételek, többek között globális szinten is, az MREL teljesítéséhez figyelembe vehető, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek elismerhetőségi kritériumait szorosan össze kell hangolni az 575/2013/EU rendeletben a TLAC-minimumkövetelményre vonatkozóan meghatározott kritériumokkal, de figyelembe kell venni az ebben az irányelvben bevezetett kiegészítő korrekciókat és követelményeket is. Különösen bizonyos beágyazott származtatott ügylettel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumoknak, például egyes strukturált értékpapíroknak kell egyes feltételektől függően elismerhetőnek lenniük az MREL teljesítésére, amennyiben a lejáratkor visszafizetendő, előre ismert fix vagy emelkedő tőkeösszeggel rendelkeznek, amely mellett csak egy kiegészítő hozam kötődik az említett származtatott ügyletnek és függ a referenciaeszköz teljesítményétől. Az említett feltételekre tekintettel ezek az instrumentumok várhatóan magas

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

veszteségviselő képességgel rendelkeznek, és várhatóan egyszerűen bevonhatók a hitelezői feltőkésítésbe a szanálás során. Ha egy intézmény vagy egy szervezet a szavatolótőke-követelményeket meghaladó szavatolótőkével rendelkezik, önmagában ez a tény nem kell, hogy befolyásolja az MREL meghatározásával kapcsolatos döntéseket. Továbbá, az intézmények és a szervezetek számára lehetővé kell tenni, hogy az MREL-jük bármely részét szavatolótőkével teljesítsék.

- (9) Az MREL teljesítéséhez figyelembe vehető kötelezettségek köre főszabály szerint magában foglalja a nem biztosított hitelezők rendes követeléseiből származó valamennyi kötelezettséget (nem alárendelt kötelezettségek), kivéve, ha azok nem felelnek meg az ebben az irányelvben meghatározott egyedi elismerhetőségi kritériumoknak. Az intézmények és a szervezetek szanálhatóságának a hitelezői feltőkésítési eszköz hatékony használatával történő javítása érdekében a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az intézmények az MREL-t szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel teljesítsék, különösen, amikor egyértelmű jelei vannak, hogy a feltőkésített hitelezők valószínűleg olyan veszteséget viselnek a szanálás során, ami meghaladná a rendes fizetésektelenségi eljárás esetén jelentkező potenciális veszteségeiket. A szanálási hatóságoknak fel kell mérniük annak szükségességét, hogy az intézmények és a szervezetek számára előírják az MREL szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel való teljesítését, amennyiben a hitelezői feltőkésítési eszköz alkalmazásába be nem vont kötelezettségek értéke eléri egy bizonyos alsó határértéket a kötelezettségek egy olyan osztályán belül, amely magában foglalja az MREL teljesítéséhez figyelembe vehető kötelezettségeket. Az intézményeknek és a szervezeteknek szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni az MREL-t olyan mértékben, amely annak a megakadályozásához szükséges, hogy a hitelezők veszteségeinek nagysága meghaladja azt a veszteséget, amely a hitelezők számára a rendes fizetésektelenségi eljárás alkalmazása során jelentkezne.
- (10) Amennyiben a szanálási hatóságok előírják a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok alárendelését az MREL teljesítése céljából, az nem sértheti azt a lehetőséget, hogy az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően és a TLAC-standard által megengedett módon a TLAC-minimumkövetelmény teljesítése részben nem alárendelt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok használatával történjen. A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanálás alá vonható szervezetei esetében, az olyan szanálás alá vonható csoportok szanálás alá vonható szervezetei esetében, amelyek eszközeinek értéke meghaladja a 100 milliárd EUR-t (legjelentősebb bankok), valamint egyes kisebb szanálás alá vonható csoportok szanálendő szervezetei esetében, amelyekről feltételezhető, hogy csőd esetén rendszerszintű kockázatot jelentenek, figyelembe véve a finanszírozási modellben a betétek előfordulási gyakoriságát és a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiányát, a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tekintetében a tőkepiacokhoz való korlátozott hozzáférést, valamint az MREL teljesítése érdekében az elsődleges alapvető tőkére való támaszkodás mértékét, a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy az MREL-nek azt a részét, amely megegyezik a veszteségviselésnek és a feltőkésítésnek az ezen irányelvvel módosított 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (10) bekezdésében, valamint 44. cikkének (5) bekezdésében említett szintjével, szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel teljesítsék, beleértve azt a szavatolótőkét is, amelyet a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált pufferkövetelmény teljesítésére használnak.
- (11) Lehetővé kell tenni, hogy a szanálási hatóságok valamely szanálás alá vonható szervezet kérésére csökkentsék az MREL azon részét, amelyet szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel kell teljesíteni legfeljebb addig a határig, amely annak a csökkentési aránynak felel meg, amelyet az 575/2013/EU rendelet 72b. cikkének (3) bekezdése lehetővé tesz az említett rendeletben meghatározott TLAC-minimumkövetelmény vonatkozásában. A szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az arányosság elvének megfelelően megköveteljék, hogy az MREL-t szavatolótőkével és egyéb alárendelt kötelezettségekkel teljesítsék mindaddig, amíg az előírt alárendelésnek a szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek formájában meglévő átfogó szintje – amely az intézmények és a szervezetek TLAC- minimumkövetelménynek, az MREL-nek, és adott esetben a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált pufferkövetelménynek való megfelelési kötelezettségéből következik – nem haladja meg a magasabbat az alábbiak közül: a veszteségviselésnek és a feltőkésítésnek az ezen irányelvvel módosított 2014/59/EU irányelv 37. cikkének (10) bekezdésében, valamint 44. cikkének (5) bekezdésében említett szintje vagy az 1. pillér és a 2. pillér szerinti prudenciális követelményeken és a kombinált pufferkövetelményen alapuló, ezen rendeletben meghatározott képlettel számított érték.
- (12) Egyes meghatározott, a legjelentősebb bankok közé tartozó bankok esetében a szanálási hatóságoknak – bizonyos, a hatóságok által megvizsgálendő feltételek fennállása esetén – meghatározott szintre kell csökkenteniük az alárendelésre vonatkozó minimumkövetelményt, mérlegelve annak lehetséges kockázatát is, hogy ez aránytalan hatással lehet a szóban forgó intézmények üzleti modelljére. Az említett csökkentés nem sértheti a szanálási hatóságok arra vonatkozó lehetőségét, hogy alternatív kritériumok – nevezetesen a szanálhatóság akadályai, a szanálási stratégia megvalósíthatósága és hitelessége, vagy az intézmény kockázatos helyzete – alapján az említett szintet meghaladó alárendeltségi követelményt határozzanak meg a 2. pillér szerinti alárendeltségi követelmény keretében, a 2. pillérre alkalmazandó feltételekre is figyelemmel.
- (13) Az MREL-nek lehetővé kell tennie az intézmények és a szervezetek számára a szanálás során – illetve adott esetben az életképtelenség bekövetkezésekor – várható veszteségek fedezését, valamint a szanálási tervben előírt intézkedések végrehajtása vagy a szanálás alá vonható csoport szanálása után az intézmény feltőkésítését. A szanálási hatóságoknak az általuk választott szanálási stratégia alapján megfelelően indokolniuk kell az MREL előírt szintjét, és ezt a szintet indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálniuk, ha ez a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény szintjének változása miatt szükségessé válik. Az előírt MREL-szint az intézmények vagy a szervezetek a szanálás során a szavatolótőke-követelményének megfelelő, várható

veszteségnek és annak a feltőkésítési értéknek az összege amely lehetővé teszi az intézmény vagy a szervezet számára, hogy a szanalást követően, illetve a leírási vagy átalakítási hatáskör gyakorlását követően teljesítse a szavatolótőke-követelményét, ami szükséges ahhoz, hogy az intézmény vagy a szervezet a választott szanalási stratégia alapján engedélyt kapjon tevékenységei folytatására. A szanalási hatóságnak lefelé vagy felfelé kell korrigálnia a feltőkésítési összegeket, a szanalási tervben meghatározott intézkedések miatt bekövetkező esetleges változásoknak megfelelően.

- (14) A szanalási hatóság számára lehetővé kell tenni a feltőkésítési összeg megemelését annak biztosítása érdekében, hogy a szanalási tervben meghatározott intézkedések végrehajtását követően az intézmény vagy a szervezet kellő piaci bizalmat élvezzen. A piaci bizalmat fenntartó tőkepuffer előírt szintjének lehetővé kell tennie az intézmény vagy a szervezet számára, hogy egy megfelelő időszakon keresztül továbbra is teljesíthesse az engedélyezési feltételeket, többek között annak lehetővé tétele révén, hogy az intézmény vagy a szervezet a szanalást követően fedezze a tevékenységeinek átalakításával kapcsolatos költségeket, továbbá fenntartsa a kellő piaci bizalmat. A piaci bizalmat fenntartó puffert a 2013/36/EU irányelvben meghatározott kombinált pufferkövetelmény részére való hivatkozással kell meghatározni. A szanalási hatóságoknak lefelé kell korrigálniuk a piaci bizalmat fenntartó puffer szintjét, amennyiben alacsonyabb szint is elegendő a kellő piaci bizalom biztosításához, illetve felfelé kell azt módosítaniuk, amennyiben magasabb szintre van szükség ahhoz, hogy a szanalási tervben meghatározott intézkedéseket követően a szervezet megfelelő időtartamon keresztül továbbra is teljesíteni tudja az engedélyezés feltételeit, és fenn tudja tartani a kellő piaci bizalmat.
- (15) Az (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽⁸⁾ értelmében a szanalási hatóságoknak meg kell vizsgálniuk az egyes intézmények vagy szervezetek MREL-instrumentumainak a befektetői körét. Amennyiben az intézmény vagy a szervezet MREL-instrumentumainak jelentős része olyan lakossági befektetők birtokában van, akiknek esetleg nem jelezték megfelelően a releváns kockázatokat, ez önmagában a szanalhatóság akadálya lehet. Emellett, ha az intézmény vagy a szervezet MREL-instrumentumainak nagy része más intézmények vagy szervezetek birtokában van, a leírás vagy átalakítás szisztematikus következményei szintén a szanalhatóság potenciális akadálya lehetnek. Lehetővé kell tenni a szanalási hatóság számára, hogy amennyiben azt állapítja meg, hogy egy adott befektetői kör méretéből és jellegéből adódóan akadályozza a szanalhatóságot, javasolja az intézmény vagy a szervezet számára az említett akadály megszüntetését.
- (16) Annak biztosítása érdekében, hogy a lakossági befektetők ne fektessenek be túlzott mértékben egyes, a MREL teljesítésére elismerhető hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokba, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az ilyen instrumentumok minimális névértéke viszonylag magas legyen, vagy hogy az ilyen instrumentumokba történő befektetés ne képezhesse egy befektető portfóliójának túlzottan nagy részét. Ez a követelmény csak az ezen irányelv átültetésének napját követően kibocsátott instrumentumokra alkalmazandó. Ezt a követelményt a 2014/65/EU irányelv nem fedi le megfelelő mértékben, ezért azt a 2014/59/EU irányelv alapján kell érvényre juttatni a 2014/65/EU irányelvben a befektetők védelmére megállapított szabályok sérelme nélkül. Lehetővé kell tenni a szanalási hatóságok számára, hogy amennyiben kötelezettségeik teljesítése során bizonyítékot találnak a 2014/65/EU irányelv esetleges megsértésére, az említett irányelv végrehajtása céljából bizalmas információkat cseréljenek ki a piaci magatartás felügyeletével foglalkozó hatóságokkal. A tagállamok számára emellett annak is lehetségesnek kell lennie, hogy bizonyos egyéb instrumentumok forgalmazását és értékesítését tovább korlátozzák egy adott befektetői körre.
- (17) A szanalhatóság javítása érdekében a szanalási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében az 575/2013/EU rendeletben meghatározott TLAC-minimumkövetelmény mellett intézményspecifikus MREL-t is előírjanak. Ezt az intézményspecifikus MREL akkor alkalmazandó, ha a választott szanalási stratégia alapján a TLAC-minimumkövetelmény nem elégséges a veszteségek viseléséhez és a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény feltőkésítéséhez.
- (18) A MREL szintjének meghatározásakor a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük az intézmény vagy a szervezet rendszerszintű jelentőségének fokát, valamint az intézmény fizetéseképtelenségének a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges negatív hatásait. A szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük annak szükségességét, hogy biztosítottak legyenek az egyenlő versenyfeltételek a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy szervezetek és az Unión belüli hasonló, rendszerszintű jelentőséggel rendelkező intézmények

⁽⁸⁾ A Bizottság (EU) 2016/1075 felhatalmazáson alapuló rendelete (2016. március 23.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a helyreállítási tervek, szanalási tervek és csoportszintű szanalási tervek tartalmát, az illetékes hatóság által a helyreállítási tervek és csoportszintű helyreállítási tervek tekintetében értékelendő minimumkövetelményeket, a csoporton belüli pénzügyi támogatás feltételeit, a független értékelőkre vonatkozó követelményeket, a leírási és átalakítási hatáskörök szerződéses elismerését, az értesítési követelmények és a felfüggesztésre vonatkozó közlemény eljárásait és tartalmát, valamint a szanalási kollégiumok operatív működését meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 184., 2016.7.8., 1. o.).

vagy szervezetek között. Ezért a nem globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy szervezetként azonosított, de az Unióban a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekhez vagy szervezetekhez hasonló rendszerszintű jelentőséggel rendelkező intézményekre vagy szervezetekre vonatkozó MREL nem térhet el aránytalanul a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy szervezetek esetében általában meghatározott MREL szintjétől és összetételétől.

- (19) Az 575/2013/EU rendelettel összhangban az MREL csak a konszolidált szanalás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó a szanalás alá vonható szervezetként azonosított intézményekre vagy szervezetekre. Ez azt jelenti, hogy a szanalás alá vonható szervezeteket kötelezni kell arra, hogy az MREL teljesítéséhez elismerhető instrumentumokat és elemeket bocsássanak ki külső, harmadik fél hitelezők számára, amelyeket bevonhatnak a hitelezői feltőkésítésbe, amennyiben a szanalás alá vonható szervezet szanalás alá kerül.
- (20) A szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő intézményeknek vagy szervezeteknek egyéni szinten kell megfelelniük az MREL-nek. Az ilyen intézmények vagy szervezetek veszteségviselési és feltőkésítési igényeit általában a hozzájuk tartozó szanalás alá vonható szervezeteknek kell kielégíteniük azáltal, hogy ezek a szanalás alá vonható szervezetek közvetlenül vagy közvetve megvásárolják az ezen intézmények vagy szervezetek által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumokat, majd leírják vagy tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumokká alakítják azokat, amikor az említett intézmények vagy szervezetek már nem életképesek. Ilyen módon a szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő intézményekre vagy szervezetekre alkalmazandó MREL-t következetesen és együtt kell alkalmazni a szanalás alá vonható szervezetekre alkalmazandó követelményekkel. Ez várhatóan lehetővé teszi a szanalási hatóságok számára, hogy egy szanalás alá vonható csoportot bizonyos leányvállalatainak szanalás alá vonása nélkül szanaljanak, és így elkerüljék a piacon potenciálisan zavart okozó hatást. Az MREL-nek a szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő intézményekre vagy szervezetekre történő alkalmazása során biztosítani kell a választott szanalási stratégiának való megfelelést, különös tekintettel arra, hogy az intézmények vagy a szervezetek és a szanalás alá vonható csoport közötti tulajdonviszonyok nem változhatnak meg az intézmények vagy a szervezetek feltőkésítését követően.
- (21) A szanalási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy ha mind a szanalás alá vonható szervezet vagy anyaintézmény, mind pedig annak leányvállalatai ugyanabban a tagállamban letelepedettek és ugyanannak a szanalás alá vonható csoportnak a részei, eltekintsen a szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalatokra vonatkozó MREL alkalmazásától, vagy engedélyezze a számukra, hogy az anyaintézmény és leányvállalatai közötti olyan fedezett garanciák révén feleljenek meg az MREL-nek, amelyek akkor hívhatók le, ha a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását lehetővé tevő feltételekkel megegyező időbeli ütemezési feltételek teljesülnek. A garanciát magas likviditású és minimális piaci és hitelkockázattal rendelkező biztosítéknak kell fedeznie.
- (22) Az 575/2013/EU rendelet úgy rendelkezik, hogy bizonyos konkrét feltételek fennállása esetén az illetékes hatóságoknak lehetőségük van arra, hogy eltekintsenek egyes fizetőképességi és likviditásfedezeti követelményeknek a valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek (a továbbiakban: a szövetkezeti hálózatok) tekintetében történő alkalmazásától. Ezen szövetkezeti hálózatok jellegzetességeinek figyelembevétele érdekében lehetővé kell tenni a szanalási hatóságok számára, hogy eltekintsenek az említett hitelintézetekre és az 575/2013/EU rendeletben meghatározottakhoz hasonló feltételek fennállása esetén a központi szervekre vonatkozó MREL alkalmazásától, amennyiben a hitelintézetek és a központi szerv ugyanazon tagállamban letelepedettek, és a szanalási feltételek mérlegelésekor egy egységként vegyék őket figyelembe. Azt is lehetővé kell tenni a szanalási hatóságok számára, hogy a hitelintézeteket és a központi szervezetet a szanalási feltételek mérlegelésekor a szolidaritási mechanizmus jellemzőitől függően egy egységként vegyék figyelembe. Lehetővé kell tenni a szanalási hatóságok számára, hogy különböző módokon biztosítsák a szanalás alá vonható csoport egészére vonatkozó külső MREL-követelmény teljesítését az egyes csoportok szolidaritási mechanizmusának jellemzőitől függően, mégpedig az olyan szervezetek leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek beszámításával, amelyek számára a szanalási hatóság előírta, hogy a szanalási tervvel összhangban a szanalás alá vonható csoporton kívül is kibocsássanak olyan instrumentumokat, amelyek elismerhetők az MREL teljesítésére.
- (23) Az MREL szanalási célokra történő megfelelő szintjének biztosítása érdekében az MREL szintjének meghatározásáért felelős hatóságok a szanalás alá vonható szervezet szanalási hatósága, a csoportszintű szanalási hatóság, azaz a végső anyavállalat szanalási hatósága, és a szanalás alá vonható csoport egyéb szervezeteiért felelős szanalási hatóságok. A hatóságok között felmerülő vitákat az Európai Bankhatóságnak (EBH) az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁹⁾ meghatározott hatáskörében kell rendezni az ezen irányelvben meghatározott feltételekre és korlátozásokra is figyelemmel.

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (24) Az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak megfelelő módon kezelniük és orvosolniuk kell a TLAC-minimumkövetelmény és az MREL bármilyen megértését. Mivel ezen követelmények nemteljesítése akadályozhatja az intézmény vagy csoport szanálhatóságát, a szanálhatóság akadályainak kiküszöbölésére érvényben lévő eljárásokat le kell rövidíteni, lehetővé téve, hogy a hatóságok késedelem nélkül kezeljék a fenti követelmények bármilyen nemteljesítését. Lehetőséget kell biztosítani a szanálási hatóságoknak arra, hogy előírhassák az intézmények vagy a szervezetek számára a leírható, illetve átalakítható instrumentumok és elemek lejáratí profijának módosítását és a követelményi szint helyreállítására vonatkozó tervezetek elkészítését, illetve végrehajtását. Azt is lehetővé kell tenni a szanálási hatóságok számára, hogy megtilthassanak bizonyos nyereségki-fizetéseket, ha úgy ítélik meg, hogy az MREL-lel együtt vizsgálva egy intézmény nem felel meg a 2013/36/EU irányelv szerinti kombinált e pufferkövetelményeknek.
- (25) Az MREL átlátható alkalmazásának biztosítása céljából az intézményeknek és a szervezeteknek jelenteniük kell az illetékes hatóságaiknak és a szanálási hatóságaiknak, és rendszeresen nyilvánossá kell tenniük az MREL-t, a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek, valamint a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek szintjét és az említett kötelezettségek összetételét, beleértve azok lejáratí szerkezetét és besorolását a rendes fizetéképtelenségi eljárás során. A TLAC-minimumkövetelmény hatálya alá tartozó intézmények vagy szervezetek esetében összhangban kell lennie a felügyeleti adatszolgáltatás és az intézményspecifikus MREL nyilvánosságra hozatala tekintetében ezen irányelvben előírt gyakoriságnak és az 575/2013/EU rendeletben a TLAC-minimumkövetelmény tekintetében meghatározottaknak. Az adatszolgáltatási és nyilvánossághozatali kötelezettségek alól az ezen irányelvben meghatározott bizonyos esetekben teljes vagy részleges mentességet lehet adni egyes meghatározott intézmények vagy szervezetek számára, azonban e mentességek nem korlátozhatják a szanálási hatóságok arra irányuló hatáskörét, hogy az ezen irányelvvvel módosított 2014/59/EU irányelv szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából információt kérjenek.
- (26) Az a követelmény, amely előírja, hogy harmadik ország jogának hatálya alá tartozó megállapodások vagy kötelezettségeket létrehozó instrumentumok esetén a szerződésben el kell ismerni a hitelezői feltőkésítés hatásait, vélhetően elő fogja segíteni és javítani fogja azt a folyamatot, amelynek keretében szanálás esetén az ilyen kötelezettségeket bevonják a hitelezői feltőkésítésbe. Megfelelően megfogalmazott és széles körben elfogadott, szerződéses rendelkezések révén működőképés megoldást lehet biztosítani a határokon átnyúló szanálási esetekre, ameddig az uniós jogban nem fogadják el a vonatkozó jogszabályokat, vagy nem kerül elfogadásra olyan uniós jogszabály, amely arra ösztönöz, hogy valamelyik tagállami jogot jelöljék ki a szerződésre alkalmazandó jognak, illetve valamennyi harmadik országbeli joghatóság nem fogad el egy jogszabályban előírt elismerési keretrendszer a hatékony határokon átnyúló szanálási folyamat lehetővé tétele érdekében. A szerződéses elismerésre vonatkozó rendelkezések még a jogszabályi elismerési keretrendszer bevezetése esetén is hozzájárulnak a nem valamelyik tagállam jogának hatálya alá tartozó szerződések alapján működő hitelezők körében annak tudatosításához, hogy az uniós jog hatálya alá tartozó intézmények vagy szervezetek vonatkozásában potenciálisan szanálási intézkedések alkalmazhatóak. Adódhatnak azonban olyan helyzetek, amikor nem kivitelezhető az intézmények számára az ilyen szerződéses feltételek beillesztése a megállapodásokba vagy kötelezettséget létrehozó instrumentumokba, különösen a 2014/59/EU irányelv rendelkezései által a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek, a biztosított betétek vagy a szavatolótőke-instrumentumok esetén.

Bizonyos körülmények között kivitelezhetetlennek tekinthető a szerződéses elismerésre vonatkozó záradéknak a kötelezettségekre vonatkozó szerződésekbe való belefoglalása, például amikor a harmadik ország joga tiltja azt, hogy az intézmény vagy a szervezet ilyen záradékokat foglaljon a szóban forgó harmadik ország jogának hatálya alá tartozó megállapodásokba vagy kötelezettségeket létrehozó instrumentumokba, amikor az intézménynek vagy a szervezetnek egyedi szinten nincs hatásköre arra, hogy módosítsa a szerződéses feltételeket, mivel azokat nemzetközi protokollok írják elő vagy azok alapját nemzetközileg elfogadott standard feltételek adják, vagy amikor az a kötelezettség, amelynek a szerződéses elismerési követelmény hatálya alá kellene tartoznia, szerződésszegéstől van függővé téve vagy garanciákból, viszontgaranciákból vagy kereskedelemfinanszírozási műveletek keretében használt más instrumentumokból származik. Ugyanakkor önmagában nem tekinthető kivitelezhetelenséget előidéző indoknak, ha a szerződő fél nem hajlandó a szerződésben foglalt, a hitelezői feltőkésítés elismerésére vonatkozó záradékot magára nézve kötelezőként elismerni. Az EBH-nak olyan szabályozástechnikai standardtervezetet kell kidolgoznia, amely részletesebben meghatározza, hogy milyen esetben áll fenn kivitelezhetelenség, és a standardtervezetet a Bizottságnak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia. Az említett szabályozástechnikai standardok alkalmazásakor és az érintett piac sajátos jellemzőinek a figyelembevételével mellett, a szanálási hatóságnak, amennyiben szükségesnek ítéli, meg kell határoznia a kötelezettségek azon kategóriáit, amelyek esetében indokolt lehet kivitelezhetelenségre hivatkozni. Az említett keretben az intézményekre vagy a szervezetekre kell bízni annak megállapítását, hogy a hitelezői feltőkésítésre vonatkozó záradéknak a szerződésekbe vagy szerződésosztályokba való beillesztése nem valósítható meg. Az intézményeknek és a szervezeteknek rendszeresen friss információkat kell küldeniük a szanálási hatóságok számára annak érdekében, hogy azok folyamatosan nyomon tudják követni az elismerésre vonatkozóan a szerződésbe foglalt feltételek végrehajtásának aktuális helyzetét.

Ennek keretében az intézményeknek és a szervezeteknek fel kell tüntetniük azokat a szerződéseket vagy szerződésosztályokat, amelyek esetében a hitelezői feltőkésítés elismerésére vonatkozó záradék beillesztése kivitelezhetetlen, továbbá fel kell tüntetniük annak indokát is. A szanalási hatóságoknak észszerű időtartamon belül meg kell vizsgálniuk az adott intézmény vagy szervezet azon döntését, amely szerint kivitelezhetetlen a szerződéses elismerési záradék kötelezettségbe való beillesztése és lépéseket kell tenniük a hibás döntések helyreigazítása és a szanalhatóság abból fakadó akadályainak felszámolása érdekében, hogy nem került beillesztésre a szerződéses elismerési záradék. Az intézményeknek és a szervezeteknek készen kell állniuk a döntésük megindokolására, amennyiben a szanalási hatóságtól erre vonatkozó felhívást kapnak. Továbbá, annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények és a szervezetek szanalhatósága ne sérüljön, azok a kötelezettségek, amelyek esetében a vonatkozó szerződéses rendelkezéseket nem illesztették be, nem ismerhetők el az MREL teljesítésére.

- (27) Hasznos és szükséges kiigazítani a szanalási hatóságok azon hatáskörét, amely lehetővé teszi számukra az intézmények és a szervezetek bizonyos szerződéses kötelezettségeinek meghatározott időre történő felfüggesztését. Különösen azt kell lehetővé tenni, hogy a szanalási hatóság ezt a hatáskört már egy intézmény vagy szervezet szanalás alá vonását megelőzően gyakorolhassa, attól a pillanattól kezdve, amikor megállapítást nyer, hogy az intézmény vagy a szervezet csódhelyzetben van vagy valószínűleg csódba jut, amennyiben nem áll azonnal rendelkezésre olyan magánszektorbeli intézkedés, amely a szanalási hatóság szerint észszerű időn belül megakadályozná az intézmény vagy a szervezet csódjét, és ha az említett hatáskör gyakorlását szükségesnek ítélik annak elkerüléséhez, hogy az intézmény vagy a szervezet pénzügyi helyzete tovább romoljon. E tekintetben lehetővé kell tenni a szanalási hatóságok számára, hogy akkor is gyakorolják az említett hatáskört, ha nincsenek megelégedve az azonnal rendelkezésre álló, javasolt magánszektorbeli intézkedéssel. A bizonyos szerződéses kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör azt is lehetővé tenné a szanalási hatóságok számára, hogy megállapítsák, hogy egy szanalási intézkedés a közérdeket szolgálja-e, hogy megválasszák a legmegfelelőbb szanalási eszközt, valamint hogy biztosítsák egy vagy több szanalási eszköz hatékony alkalmazását. A felfüggesztés időtartamát legfeljebb két munkanapra kell korlátozni. Az említett felső határig a felfüggesztés alkalmazása folytatódhat a szanalásra vonatkozó határozat meghozatalát követően is.
- (28) Annak érdekében, hogy a szerződéses kötelezettségek felfüggesztését lehetővé tevő hatáskör alkalmazása arányos legyen, a szanalási hatóságok számára lehetővé kell tenni azt, hogy a felfüggesztés hatályát az egyes esetek körülményeit figyelembe véve határozzák meg. Ezen túlmenően lehetővé kell tenni a számukra, hogy eseti alapon bizonyos kifizetéseket engedélyezzenek, így különösen, de nem kizárólag az érintett intézmény vagy szervezet adminisztratív kiadásaival összefüggő kifizetéseket. Lehetővé kell tenni, hogy a felfüggesztés elrendelésére vonatkozó hatáskör a biztosítható betétekre is alkalmazható legyen. Ugyanakkor a szanalási hatóságoknak gondosan mérlegelniük kell azt, hogy megfelelő lépés-e alkalmazni az említett hatáskört bizonyos biztosítható betétekre, különös tekintettel a természetes személyek és a mikro-, kis- és középvállalkozások birtokában lévő biztosított betétekre, továbbá mérlegelniük kell, hogy fennáll-e a kockázata annak, hogy a felfüggesztés ilyen betétek tekintetében történő alkalmazása súlyos mértékben megzavarja a pénzügyi piacok működését. Amennyiben a szanalási hatóság a felfüggesztési hatáskört biztosított betétek esetében gyakorolja, e betétek a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁰⁾ alkalmazásában nem tekintendők befagyasztott betétnek. Annak biztosítása érdekében, hogy a felfüggesztés időtartama alatt a betéteseknek ne kelljen pénzügyi nehézségekkel szembenézniük, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy úgy rendelkezhessenek, hogy a betétesek naponta jogosultak legyenek felvenni egy meghatározott összeget.
- (29) A felfüggesztés időtartama alatt a szanalási hatóságoknak többek között az intézmény vagy a szervezet szanalási terve alapján azt a lehetőséget is mérlegelniük kell, hogy az intézmény vagy a szervezet végül nem kerül szanalás alá, hanem azt a nemzeti jog alapján felszámolják. Ilyen esetekben a szanalási hatóságoknak meg kell hozniuk az általuk helyénvalónak ítélt intézkedéseket annak érdekében, hogy megfelelő koordináció valósuljon meg a releváns nemzeti hatóságokkal, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a felfüggesztés ne befolyásolja kedvezőtlenül a felszámolási eljárás hatékonyságát.
- (30) A fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskörnek nem helyénvaló vonatkoznia a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerekkel vagy rendszerüzemeltetőikkel szembeni kötelezettségekre, vagy a központi bankokra, az engedélyezett központi szerződő felekre vagy az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (ESMA) által elismert harmadik országbeli központi szerződő felekre. A 98/26/EK irányelv csökkenti a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvétellel járó kockázatokat, különösen azért, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetési képzetlensége esetén. Annak biztosítása érdekében, hogy ezek a védelmi eszközök megfelelően alkalmazhatók legyenek a válsághelyzetekben, egyidejűleg megfelelő biztonságot fenntartva a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerek

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

üzemeltetői és egyéb piaci résztvevők számára, a 2014/59/EU irányelvet úgy kell módosítani, hogy rendelkezzen arról, hogy a válságmegelőzési intézkedések, a 33a cikk szerinti kötelezettség felfüggesztése vagy a válságkezelési intézkedések önmagukban ne legyenek a 98/26/EK irányelv értelmében vett fizetési képtelenségi eljárásnak tekinthetők, feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek továbbra is teljesítésre kerülnek. A 2014/59/EU irányelv egyik eleme sem sértheti azonban a 98/26/EK irányelv alapján kijelölt rendszerek működését vagy az említett irányelvben garantált biztosítékhöz fűződő jogot.

- (31) A hatékony szanálás egyik kulcseleme annak biztosítása, hogy attól a pillanattól kezdve, hogy a 2014/59/EU irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmények vagy szervezetek szanálás alá kerülnek, azok pénzügyi szerződésekbeli szerződő felei ne tudják felmondani pozícióikat kizárólag azért, mert az említett intézmények vagy szervezetek szanálás alá kerültek. Ezenkívül fel kell jogosítani a szanálási hatóságokat, hogy felfüggeszték a szanálás alá vont intézménnyel kötött szerződés alapján esedékes fizetési vagy szállítási kötelezettségeket, és hatáskörrel kell felruházni e hatóságokat arra, hogy bizonyos ideig korlátozzák a szerződő felek jogát a pénzügyi szerződések lezárására, esedékességének előre hozására vagy más módon történő felmondására. Ezek a követelmények nem alkalmazandók közvetlenül a harmadik országok jogának hatálya alá tartozó szerződésekre. Jogszabályban előírt, határokon átnyúló elismerési keret hiányában a tagállamoknak elő kell írniuk a 2014/59/EU irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett vállalkozások és szervezetek számára azt, hogy a releváns pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele egy olyan szerződéses feltételt, amellyel elismerik, hogy a szanálási hatóság a szerződés vonatkozásában alkalmazhatja az egyes fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésének, a hitelbiztosítékok érvényesítése korlátozásának vagy a felmondási jog ideiglenes felfüggesztésének hatáskörét, továbbá hogy a szerződésre a 68. cikk szerinti követelmények kötelezően alkalmazandók, éppúgy mintha a pénzügyi szerződésre az adott tagállam joga lenne alkalmazandó. E kötelezettséget a szerződésnek az e rendelkezések hatálya alá eső részeire kell előírni. Ezért a szerződéses feltételnek a szerződésbe való felvételére irányuló kötelezettség nem érvényes az ezen irányelvvel módosított 2014/59/EU irányelv 33a., a 69., a 70. és a 71. cikke tekintetében például a központi szerződő felekkel vagy rendszerüzemeltőkkel a 98/26/EK irányelv céljaira létrehozott szerződésekre, mivel ezek tekintetében a szanálási hatóságok nem rendelkeznek az említett cikkekre vonatkozó hatáskörökkel, még akkor sem, ha e szerződésekre az adott tagállam joga az alkalmazandó
- (32) Az intézmények és a szervezetekegyes kötelezettségeinek a hitelezői feltőkésítés alkalmazásából vagy egyes fizetési és szállítási kötelezettségek felfüggesztésének, a hitelbiztosítékok érvényesítése korlátozásának vagy a felmondási jog ideiglenes felfüggesztésének hatásköréből történő, a 2014/59/EU irányelv szerinti kizárása azokra a kötelezettségekre is vonatkozik, amelyek az Unióban letelepedett központi szerződő felekhez vagy a Európai Értékpapírpiazi Hatóság (ESMA) által elismert harmadik országbeli központi szerződő felekhez kapcsolódnak.
- (33) A különféle jogi eszközökben használt fogalmak egységes értelmezésének biztosítása érdekében a 98/26/EK irányelvbe bele kell foglalni a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ a „központi szerződő fél” és „résztvevő” tekintetében bevezetett fogalommeghatározásokat és fogalmakat.
- (34) A 98/26/EK irányelv csökkenti az intézményeknek és más szervezeteknek a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben való részvételével járó kockázatokat, különösen azáltal, hogy csökkenti a zavarokat az ilyen rendszerek résztvevőinek fizetési képtelensége esetén. Az említett irányelv (7) preambulumbekzdése világossá teszi, hogy a tagállamok azokra a belföldi intézményeikre is alkalmazhatják az irányelv rendelkezéseit, amelyek közvetlenül részt vesznek harmadik ország jogi szabályozása alá tartozó rendszerekben, valamint az ilyen rendszerekben való részvételhez kapcsolódóan nyújtott biztosítékokra. Tekintettel a harmadik országok jogának hatálya alá tartozó egyes rendszerek globális szintű méretére és tevékenységeire, valamint az Unióban letelepedett szervezeteknek az ilyen rendszerekben való fokozottabb részvételére, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a tagállamok hogyan alkalmazzák az említett irányelv (7) bekezdésében vázolt lehetőséget, és fel kell mérnie, hogy szükség van-e az irányelv további módosítására az ilyen rendszerek tekintetében.
- (35) Annak érdekében, hogy az ezen irányelv által biztosított hitelezői biztosítékok sérelme nélkül lehetővé váljon a szavatoló-tőke-elemek csökkentésére, leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör hatékony gyakorlása, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szavatoló-tőke-elemekből származó követeléseket a rendes fizetési képtelenségi eljárásokban a kielégítési sorrendben hátrébb sorolják a többi alárendelt követelésnél. A szavatoló-tőke-elemként csak részben elismert instrumentumokat teljes egészében szavatoló-tőke-elemből származó követelésként

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról EGT-vonatkozású szöveg (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

kell kezelni. Ilyen részleges elismerés lehet például olyan, szerzett jogokkal kapcsolatos rendelkezések alkalmazásának eredménye, amely egy instrumentumot részben kivezetett, vagy eredhet az 575/2013/EU rendeletben a járulékos tőkeinstrumentumok amortizációjára vonatkozóan szereplő időpontok alkalmazásából.

- (36) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az intézményekre és szervezetekre vonatkozó helyreállítási és szanálási keretrendszerrel érintő egységes szabályok kialakítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az irányelv terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (37) Annak érdekében, hogy elegendő idő álljon a tagállamok rendelkezésére ezen irányelvnek az átültetésére és alkalmazására, a hatálybalépéstől számított tizenhét hónapot kell biztosítani a számukra ezen irányelvnek a nemzeti jogukba való átültetésére és alkalmazására. Ugyanakkor a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó, az ezen irányelvben meghatározott rendelkezéseket 2024. január 1-jétől kezdődően kell alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy az intézményeknek és a szervezeteknek Unió-szerte elegendő idejük legyen arra, hogy rendezett módon elérjék az MREL előírt szintjét,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2014/59/EU irányelv módosításai

A 2014/59/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az 5. pont helyébe a következő szöveg lép:

„5. »leányvállalat« az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott leányvállalat, valamint ezen irányelv 7., 12., 17., 18., 45–45m., 59–62., valamint 91. és 92. cikkének az e bekezdés 83b. pontjának b) alpontjában említett szanálás alá vonható csoportokra való alkalmazása céljából adott esetben és a megfelelő módon – ki kell terjednie a tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézetekre, magára a központi szervekre és ezek leányvállalataira, figyelembe véve, hogy a szanálás alá vonható csoportok miként teljesítik az ezen irányelv 45e. cikkének (3) bekezdése szerinti követelményt;

5a. »jelentős leányvállalat« az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 135. pontjában meghatározott jelentős leányvállalat;”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„68a. »elsődleges alapvető tőke«: az 575/2013/EU rendelet 50. cikkének megfelelően kiszámított elsődleges alapvető tőke;”;

c) a 70. pontban a »leírható, illetve átalakítható kötelezettségek« kifejezés helyébe a »hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek« kifejezés lép.”;

d) a 71. pont helyébe a következő szöveg lép:

„71. »hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek«: az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet azon kötelezettségei, valamint tőkeinstrumentumoknak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak vagy járulékos tőkeinstrumentumoknak nem minősülő azon tőkeinstrumentumok, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése értelmében nincsenek kizárva a hitelezői feltőkésítés köréből;

71a. »leírható, illetve átalakítható kötelezettségek«: olyan, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek, amelyek megfelelnek az ezen irányelv 45b. cikkében vagy a 45f. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek, valamint olyan járulékos tőkeinstrumentumok, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek;

71b. »alárendelt leírható instrumentumok«: olyan instrumentumok, amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében – az említett rendelet 72b. cikkének (3)–(5) bekezdése kivételével – meghatározott minden feltételnek;”;

e) a szöveg a következő pontokkal egészül ki:

„83a. »szanálás alá vonható szervezet«:

- a) olyan, az Unió területén letelepedett jogi személy, amelyet a szanálási hatóság a 12. cikkkel összhangban olyan szervezetként azonosít, amellyel kapcsolatban a szanálási terv szanálási intézkedésről rendelkezik; vagy
- b) olyan intézmény, amely nem része a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke alapján összevont felügyelet alatt álló csoportnak, és amelynek a vonatkozásában az ezen irányelv 10. cikkének megfelelően kidolgozott szanálási terv szanálási intézkedést ír elő;

83b. »szanálás alá vonható csoport«:

- a) egy szanálás alá vonható szervezet és annak olyan leányvállalatai, amelyek nem:
 - i. szanálás alá vonható szervezetek;
 - ii. más szanálás alá vonható szervezetek leányvállalatai; vagy
 - iii. olyan, harmadik országban székhellyel rendelkező szervezetek, amelyek a szanálási terv értelmében nem tartoznak a szanálás alá vonható csoporthoz, valamint azok leányvállalatai; vagy
- b) tartósan valamely központi szervhez kapcsolt hitelintézetek és maga a központi szerv, amennyiben az említett hitelintézetek vagy a központi szerv közül legalább egy szanálás alá vonható szervezet, valamint azok leányvállalatai;

83c. »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 133. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;”;

f) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„109. »kombinált pufferkövetelmény«: a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált tőkekövetelmény.”;

2. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) a (6) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e bekezdés első albekezdésében említett felülvizsgálatot szanálási intézkedések végrehajtását vagy az 59. cikk szerinti hatáskörök gyakorlását követően kell elvégezni.

Az e cikk (7) bekezdésének o) és p) pontjában említett határidőknek az e bekezdés harmadik albekezdésében említett körülmények között való meghatározásakor a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a 2013/36/EU irányelv 104b. cikkében említett követelménynek való megfelelésre vonatkozó határidőt.”;

b) a (7) bekezdés o) és p) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„o) a 45e. és a 45g. cikkben említett követelmények és azok 45m. cikk szerinti elérésének határideje;

p) amennyiben a szanálási hatóság alkalmazza a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdését, a szanálás alá vonható szervezet általi, a 45m. cikk szerinti megfelelés ütemezése.”;

3. A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási hatóságok a leányvállalatok szanálási hatóságaival együtt és – amennyiben az adott jelentős fióktelep szempontjából releváns – a jelentős fióktelepek szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően, csoportszintű szanálási terveket készítsenek. A csoportszintű szanálási tervben az alábbiak tekintetében meghozandó intézkedéseket kell meghatározni:

a) az EU-szintű anyavállalat;

b) a csoport részét képező és az Unióban letelepedett leányvállalatok;

- c) az 1. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek; továbbá
- d) a VI. címre figyelemmel, a csoport részét képező és az Unión kívül letelepedett leányvállalatok.

Az első albekezdésben említett intézkedésekkel összhangban a szanalási tervben minden egyes csoportra vonatkozóan meg kell határozni a szanalás alá vonható szervezeteket; és a szanalás alá vonható csoportokat.”;

b) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) meghatározza a 10. cikk (3) bekezdésében említett forgatókönyvek esetében a szanalás alá vonható szervezetek tekintetében alkalmazandó szanalási intézkedéseket, valamint azt, hogy ezen szanalási intézkedések milyen hatással járnak az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett egyéb, csoporthoz tartozó szervezetek, az anyavállalat és a leányintézmények vonatkozásában;

„aa) amennyiben a csoport egynél több szanalás alá vonható csoportot foglal magában, meghatározza a szanalási intézkedéseket az egyes szanalás alá vonható csoportok szanalás alá vonható szervezeteivel kapcsolatban, valamint azt, hogy ezen intézkedések milyen következményekkel járnak az alábbiakra nézve:

i. az ugyanazon szanalás alá vonható csoporthoz tartozó egyéb, csoporton belüli szervezetek;

ii. egyéb szanalás alá vonható csoportok;

b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók és használhatók a szanalási eszközök és a szanalási hatáskörök összehangolt módon az Unióban letelepedett szanalás alá vonható szanalás alá vonható szervezetekre – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoporton belüli több szervezetre által végzett, elkülönült tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak vagy szanalás alá vonható csoportoknak harmadik fél általi megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja az összehangolt szanalás potenciális akadályait;”;

ii. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) meghatározza az ezen irányelvben nem említett olyan további intézkedéseket, amelyeket az érintett szanalási hatóságok kívánnak alkalmazni az egyes szanalás alá vonható csoportokon belüli szervezetek tekintetében;”;

4. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés az első albekezdést követően a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amikor a csoport egynél több szanalás alá vonható csoportból áll, a 12. cikk (3) bekezdésének aa) pontjában említett szanalási intézkedési tervet az e bekezdés első albekezdése szerinti együttes határozatba kell foglalni.”;

b) a (6) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a szanalási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatukat, a leányvállalatért felelős egyes szanalási hatóságoknak, amelyek nem értenek egyet a csoportszintű szanalási tervvel, saját maguknak kell határozatot hozniuk, valamint adott esetben azonosítaniuk kell a szanalás alá vonható szervezetet és el kell készíteniük, illetve naprakészen kell tartaniuk a joghatóságuk alá tartozó szervezetekből álló szanalás alá vonható csoport szanalási tervét. Az egyet nem értő szanalási hatóságok egyes határozatait teljes körű indokolással kell ellátni, azokban meg kell jelölni a javasolt csoportszintű szanalási tervvel való egyet nem értés indokait, valamint figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság és illetékes hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Minden egyes szanalási hatóságnak értesítenie kell a határozatáról a szanalási kollégium többi tagját.”;

5. A 16. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdése második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Valamely csoport akkor minősül szanalhatóknak, ha a szanalási hatóságok szerint megvalósítható és hitelt érdemlően végrehajtható, hogy a csoporthoz tartozó szervezeteket a rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében felszámolják vagy a szanalási eszközöknek a szanalás alá vonható szervezetekre történő alkalmazása és az azokkal kapcsolatos szanalási hatáskörök gyakorlása révén szanalják, a lehető legnagyobb mértékben elkerülve, hogy ez bármely jelentős negatív következménnyel – ideértve az általános pénzügyi instabilitást vagy a rendszer szintű eseményeket is – járjon a csoporthoz tartozó szervezetek székhelye vagy fióktelepei helye szerinti tagállamok pénzügyi rendszereire, illetve más tagállamok vagy az Unió pénzügyi rendszereire nézve, és törekedve arra, hogy biztosítsa legyen a csoporthoz tartozó szervezetek által ellátott kritikus funkciók folytonossága, amennyiben ezek rövid időn belül könnyen vagy más módon leválaszthatók.

A csoportszintű szanálási hatóságoknak időben értesíteniük kell az EBH-t, amennyiben úgy vélik, hogy egy csoport nem minősül szanálhatónak.”;

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amennyiben egy csoport több szanálás alá vonható csoportból áll, az (1) bekezdésben említett hatóságok e cikkkel összhangban értékeljék az egyes szanálás alá vonható csoportok szanálhatóságát.

Az e bekezdés első albekezdésében említett értékelést az egész csoport szanálhatóságára vonatkozó értékelést kiegészítve kell elvégezni a 13. cikkben meghatározott döntéshozatali eljárás keretében.”;

6. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„16a. cikk

Bizonyos nyereségkifizetések megtiltására vonatkozó hatáskör

(1) Ha a szervezet abban a helyzetben van, hogy egyszerre megfelel a kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjában említett minden követelménynek, de az ezen irányelv 45c. és 45d. cikkében említett követelményekkel együtt vizsgálva nem felel meg a kombinált pufferkövetelménynek, az ezen irányelv 45. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelően számítva, akkor a szóban forgó szervezet szanálási hatóságának hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy az e cikk (2) és (3) bekezdéssel összhangban megtiltsa a szervezetnek azt, hogy több nyereséget fizessen ki a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményhez kapcsolódó, az e cikk (4) bekezdésének megfelelően számított maximálisan felosztható összegnél (M-MDA) az alábbi intézkedések bármelyike révén:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó nyereségkifizetés;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor a szervezet nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt; vagy
- c) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

Amennyiben valamely szervezet az első albekezdésben említett helyzetben van, erről haladéktalanul értesítenie kell a szanálási hatóságot.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetben a szervezet szanálási hatóságának az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően indokolatlan késedelem nélkül mérlegelnie kell, hogy gyakorolja-e az (1) bekezdésben említett hatáskört, és ehhez a következő elemek mindegyikét figyelembe kell vennie:

- a) a meg nem felelés oka, időtartama és mértéke, valamint annak a szanálhatóságra gyakorolt hatása;
- b) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása és annak a valószínűsége, hogy a szervezet belátható időn belül teljesítheti a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett feltételt;
- c) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni az (1) bekezdésben említett követelményeknek;
- d) abban az esetben, ha a szervezet nem képes felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében vagy ezen irányelv 45b. cikkében vagy 45f. cikke (2) bekezdésében megállapított feltételeknek, a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie azt, hogy az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható-e be;
- e) az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása lenne-e a legmegfelelőbb és a legarányosabb eszköz a szervezet helyzetének kezelésére, figyelembe véve, hogy az potenciálisan milyen hatást gyakorolhat egyrészt az érintett szervezet finanszírozási feltételeire, másrészt pedig a szanálhatóságára.

A szanálási hatóságnak legalább havonta meg kell ismételnie az arra vonatkozó értékelést, hogy szükséges-e gyakorolni az (1) bekezdésben említett hatáskört, egészen addig, ameddig a szervezet az (1) bekezdésben említett helyzetben van.

(3) Ha a szanalási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szervezet kilenc hónappal az erről szóló értesítését követően még mindig az (1) bekezdésben említett helyzetben van, a szanalási hatóságnak – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – gyakorolnia kell az (1) bekezdésben említett hatáskört, kivéve ha a szanalási hatóság egy értékelést követően úgy ítéli meg, hogy az alábbi feltételek közül legalább kettő teljesül:

- a) a meg nem felelés a pénzügyi piacok működését érintő súlyos zavarnak tudható be, ami miatt a pénzügyi piacok nagy részét érintő stresszhelyzet alakult ki a pénzügyi piacok több szegmensében;
- b) az a) pontban említett zavar nem csupán a szervezet szavatoló-tőke-instrumentumai és leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumai árának a fokozott ingadozását vagy a szervezet költségeinek a növekedését eredményezi, hanem a piacok teljes vagy részleges bezárásához is vezet, ami miatt a szervezet nem tud szavatoló-tőke-instrumentumokat vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumokat kibocsátani a piacokon;
- c) a piac b) pontban említett bezárása nem csak az érintett szervezetre, hanem több más szervezetre is vonatkozik;
- d) aza) pontban említett zavar miatt az érintett szervezet nem tud a meg nem felelés megszüntetéséhez elegendő szavatoló-tőke- és leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumokat kibocsátani; vagy
- e) az (1) bekezdésben említett hatáskör gyakorlása negatív tovagyrúzó hatást gyakorol a bankszektor egy részére, ami alááshatja a pénzügyi stabilitást.

Az előző albekezdésben említett kivétel alkalmazás esetén, a szanalási hatóságnak értesítenie kell az illetékes hatóságot a döntéséről és írásbeli magyarázatot kell benyújtania az általa végzett értékelésről.

A szanalási hatóságnak havonta meg kell ismételnie az értékelését annak megállapítása érdekében, hogy alkalmazható-e az első albekezdésben említett kivétel.

(4) Az M-MDA kiszámításához az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított összeget meg kell szorozni a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. Az M-MDA-t csökkenteni kell bármelyik, az (1) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett bármelyik intézkedésből eredő összeggel.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorzandó összegnek a következőkből kell állnia:

- a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő bármely évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett intézkedésekből eredően kifizetett összeggel;

plusz

- b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő bármely év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett intézkedésekből eredően kifizetett összeggel;

mínusz

- c) az a) és a b) pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A (4) bekezdésben említett tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

- a) a tényező értéke 0, ha a kombinált pufferkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisén belül van a szervezet által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitétséérték százalékában kifejezett – követelmények teljesítésére;

- b) a tényező értéke 0,2, ha a kombinált pufferkövetelmény második kvartilisén belül van a szervezet által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitétséérték százalékában kifejezett – követelmény teljesítésére;

- c) a tényező értéke 0,4, ha a kombinált pufferkövetelmény harmadik kvartilisének belül van a szervezet által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséérték százalékában kifejezett – követelmények teljesítésére;
- d) a tényező értéke 0,6, ha a kombinált pufferkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisének belül van a szervezet által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és az ezen irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséérték százalékában kifejezett – követelmények teljesítésére.

A kombinált pufferkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{A kvartilis alsó határa} = \frac{\text{Kombinált pufferkövetelmény}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{A kvartilis felső határa} = \frac{\text{Kombinált pufferkövetelmény}}{4} \times Q_n$$

ahol a »Q_n« az érintett kvartilis sorszáma.”;

7. A 17. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy szervezet szanálhatóságának a 15. és a 16. cikk szerint elvégzett értékelését követően a szanálási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultáció után – azt állapítja meg, hogy jelentős akadályai vannak az érintett szervezet szanálhatóságának, az említett szanálási hatóság erről a megállapításáról írásban tájékoztassa az érintett szervezetet, az illetékes hatóságot, valamint azon joghatóságok szanálási hatóságait, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak.”;

- b) a (3) és (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A szervezet az (1) bekezdésnek megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül köteles lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak az értesítésben megjelölt jelentős akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére.

A szervezet az e cikk (1) bekezdésének megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított két héten belül köteles olyan lehetséges intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak, mellékelve ezen intézkedések végrehajtásának ütemezését is, amelyekkel biztosítható, hogy a szervezet megfeleljen az ezen irányelv 45e. vagy a 45f. cikkének és a kombinált pufferkövetelménynek abban az esetben, ha a szanálhatóság jelentős akadály a alábbi helyzetek valamelyikéből fakad:

- a) a szervezet egyszerre megfelel a kombinált pufferkövetelménynek és a 2013/36/EU irányelv 141a. cikke (1) bekezdése a), b) és c) pontjában említett minden követelménynek, de az ezen irányelv 45c. és 45d. cikkében említett követelményekkel együtt vizsgálva nem felel meg a kombinált pufferkövetelménynek, az ezen irányelv 45. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően számítva; vagy
- b) a szervezet nem felel meg az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében és 494. cikkében említett követelményeknek vagy az ezen irányelv 45c. cikkében és 45d. cikkében említett követelményeknek.

A második albekezdés értelmében javasolt intézkedések végrehajtásához meghatározott ütemtervben figyelembe kell venni azt, hogy mi okozta a szóban forgó akadályt.

A szanálási hatóságnak az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően értékelnie kell, hogy az első és a második albekezdésben javasolt intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó jelentős akadályt.

(4) Ha a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy egy szervezet által a (3) bekezdéssel összhangban javasolt intézkedések nem csökkentik vagy küszöbölik ki hatékonyan a szóban forgó akadályokat, a szanálási hatóságnak közvetlenül, vagy az illetékes hatóság révén közvetetten olyan alternatív intézkedések meghozatalára kell köteleznie a szervezetet, amelyekkel elérhető a kívánt cél, és ezekről az intézkedésekről írásban tájékoztatnia kell a szervezetet, amelynek egy hónapon belül az intézkedések megvalósítására vonatkozó tervet kell javasolnia.

Az alternatív intézkedések azonosítása során a szanalási hatóságnak bizonyítania kell, hogy a szervezet által javasolt intézkedések miért nem alkalmasak a szanalás akadályainak kiküszöbölésére, valamint hogy a javasolt alternatív intézkedések hogyan képesek megszüntetni az akadályokat. A szanalási hatóságnak figyelembe kell vennie, hogy a szanalhatóság előtt álló akadályok milyen fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve, és hogy az intézkedések milyen hatást gyakorolnak a szervezet üzleti tevékenységére, stabilitására, valamint arra a képességére, hogy hozzájáruljon a gazdasághoz.”;

c) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a), a b), a d), az e), a g) és a h)) pontban az „intézmény” szó helyébe a „szervezet” szó lép;

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ha) annak előírása valamely intézmény vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy nyújtson be tervet a 45e. vagy a 45f. cikk követelményeinek való megfelelés helyreállítására az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséérték százalékában kifejezve, és adott esetben a kombinált pufferkövetelménynek való megfelelés helyreállítására és az ezen irányelv 45e. vagy a 45f. cikkében említett követelményeknek való megfelelés helyreállítására az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkében említett teljes kitettségi mérték százalékában kifejezve;”;

iii. az i), a j) és a k) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) leírható, illetve átalakítható kötelezettségek kibocsátásának előírása valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára annak érdekében, hogy megfeleljen a 45e. vagy a 45f. cikkben szereplő követelményeknek;

j) annak előírása az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy tegyenek egyéb lépéseket a 45e. vagy a 45f. cikk értelmében a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményeknek való megfelelés és különösen annak érdekében, hogy megkíséreljék újratárgyalni az általuk kibocsátott, leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat vagy járulékos tőkeinstrumentumokat annak biztosítása céljából, hogy amennyiben a szanalási hatóság az érintett kötelezettség vagy eszköz leírása vagy átalakítása mellett dönt, ezt a döntést a kötelezettségre vagy eszközre vonatkozó joghatóság joga alapján lehessen érvényesíteni;

ja) annak előírása valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet számára, hogy a 45e. vagy 45f. cikknek való folyamatos megfelelés biztosítása érdekében változtassa meg az alábbi eszközök lejárati szerkezetét:

i. szavatolótőke-instrumentumok, az illetékes hatóság egyetértését követően; valamint

ii. a 45b. cikkben és a 45f. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek;

k) amennyiben egy szervezet vegyes tevékenységű holding társaság leányvállalata, annak előírása, hogy a vegyes tevékenységű holding társaság hozzon létre külön pénzügyi holding társaságot a szervezet ellenőrzésére, ha az a szervezet szanalásának elősegítése és annak kiküszöbölése érdekében szükséges, hogy a IV. címben meghatározott szanalási eszközök és hatáskörök gyakorlása káros hatást gyakoroljanak a csoport nem pénzügyi részére.”;

d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A (4) bekezdésében említett bármely intézkedés azonosítása előtt a szanalási hatóságnak – az illetékes hatósággal, valamint adott esetben a kijelölt nemzeti makroprudenciális hatósággal folytatott konzultációt követően – kellő módon mérlegelnie kell azt a potenciális hatást, amelyet a szóban forgó intézkedések az adott szervezetre, a pénzügyi szolgáltatások belső piacára, valamint más tagállamok és az Unió egésze pénzügyi stabilitására gyakorolhatnak.”;

8. A 18. cikk (1)–(7) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A csoport szintű szanalási hatóságnak a leányvállalatok szanalási hatóságaival közösen – a felügyeleti kollégiummal, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak és amennyiben az a jelentős fióktelepek szempontjából releváns – a szanalási kollégium keretén belül mérlegelnie kell a 16. cikkben előírt értékelést, és minden észszerű lépést meg kell tennie annak érdekében, hogy együttes határozat jöjjön létre a 17. cikk (4) bekezdésének megfelelően azonosított intézkedéseknek valamennyi szanalás alá vonható szervezet és azok azon leányvállalatai vonatkozásában történő alkalmazásáról, amelyek az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek és a csoport részét képezik.

(2) A csoportszintű szanalási hatóságnak – az 1093/2010/EU rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban az összevont felügyeletet ellátó hatósággal és az EBH-val együttműködve – jelentést kell készítenie és azt be kell terjesztenie az EU-szintű anyavállalatnak, a leányvállalatok szanalási hatóságainak, amelyeknek azt továbbítaniuk kell a hatáskörükbe tartozó leányvállalatok felé, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságainak, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak. A jelentést az illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően kell elkészíteni, és abban elemezni kell a szanalási eszközök hatékony alkalmazását hátráltató, valamint a szanalási hatáskörök csoporttal, illetve amennyiben a csoport egynél több szanalás alá vonható csoportból áll, a szanalás alá vonható csoportokkal szembeni gyakorlását gátló jelentős akadályokat. A jelentésben figyelembe kell venni a csoport üzleti modelljére gyakorolt hatást, és abban olyan arányos és célzott intézkedésekre kell ajánlást tenni, amelyek a csoportszintű szanalási hatóság véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok kiküszöböléséhez.

Amennyiben a csoport szanalhatóságának akadálya a csoporthoz tartozó, a 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett szervezet helyzetének tudható be, a csoportszintű szanalási hatóságnak értesítenie kell az EU-szintű anyavállalatot a felmerült akadály vonatkozásában általa készített értékelésről, miután konzultált a szanalás alá vonható szervezet szanalási hatóságával és leányintézményeinek szanalási hatóságaival.

(3) A jelentés kézhezvételét követő négy hónapon belül az EU-szintű anyavállalat előterjeszheti észrevételeit, és olyan alternatív intézkedéseket javasolhat a csoportszintű szanalási hatóságnak, amelyek orvosolhatják a jelentésben feltárt akadályokat.

Amennyiben a jelentésben azonosított akadályok a csoporthoz tartozó, az ezen irányelv 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett szervezet helyzetének tudható be, az EU-szintű anyavállalat az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően küldött értesítés kézhezvételének napjától számított két héten belül köteles potenciális intézkedéseket javasolni a csoportszintű szanalási hatóságnak, mellékelve azok végrehajtásának ütemezését is, annak érdekében, hogy a csoporthoz tartozó szervezet megfeleljen az ezen irányelv 45e. vagy a 45f. cikkében említett követelményeknek az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték százalékában kifejezve, és adott esetben a kombinált pufferkövetelménynek, valamint az ezen irányelv 45e. és a 45f. cikkében említett követelményeknek az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkében említett teljes kitettség mérték százalékában kifejezve.

A második albekezdés értelmében javasolt intézkedések végrehajtásához meghatározott ütemtervben figyelembe kell venni azt, hogy mi okozta a szóban forgó akadályt. A szanalási hatóságnak az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően értékelnie kell, hogy az intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a jelentős akadályt.

(4) A csoportszintű szanalási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat által javasolt valamennyi intézkedést közölnie kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val, a leányvállalatok szanalási hatóságaival, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak, amennyiben az a jelentős fióktelep szempontjából releváns. A csoportszintű szanalási hatóságoknak és a leányvállalatok szanalási hatóságainak – az illetékes hatóságokkal, valamint azon joghatóságok szanalási hatóságaival folytatott konzultációt követően, amelyek területén jelentős fióktelepek találhatóak – minden módjukban álló lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy a szanalási kollégiumban együttes határozat szülessen a jelentős akadályok megállapításáról, valamint szükség esetén az EU-szintű anyavállalat által javasolt intézkedések, és az akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről, amelyben a csoport működése által érintett valamennyi tagállam vonatkozásában figyelembe kell venni az intézkedések lehetséges hatását.

(5) Az együttes határozatot az EU-szintű anyavállalat esetleges észrevételeinek benyújtásától számított négy hónapon belül kell meghozni. Abban az esetben, ha az EU-szintű anyavállalat nem nyújtott be észrevételeket, az együttes határozatot a (3) bekezdés első albekezdésében említett négyhónapos időszak leteltétől számított egy hónapon belül kell meghozni.

A 17. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett helyzet következtében felmerülő szanalhatósági akadályra vonatkozó együttes határozatot az EU-szintű anyavállalat e cikk (3) bekezdése szerinti észrevételeinek benyújtásától számított két héten belül kell meghozni.

Az együttes határozatot meg kell indokolni és dokumentumba kell foglalni, amelyet a csoportszintű szanalási hatóságnak meg kell küldenie az EU-szintű anyavállalat részére.

Az EBH egy szanalási hatóság kérésére az 1093/2010/EU rendelet 31. cikke c) pontjának második bekezdésével összhangban segítheti a szanalási hatóságokat a közös határozat elérésében.

(6) Az (5) bekezdésben említett vonatkozó időszakon belüli, együttes határozat hiányában a csoportszintű szanalási hatóságnak magának kell meghoznia a határozatot a 17. cikk (4) bekezdése alapján teendő, megfelelő csoportszintű intézkedést.

A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanalási hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Ha az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végén valamely szanalási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, a csoportszintű szanalási hatóságnak el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszakot az 1093/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztető időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a csoportszintű szanalási hatóság határozatát kell alkalmazni.

(6a) Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszakon belüli együttes határozat hiányában a releváns szanalás alá vonható szervezet szanalási hatóságának saját magának kell meghoznia a határozatot a 17. cikk (4) bekezdése alapján a szanalás alá vonható csoport szintjén végrehajtandó megfelelő intézkedésekről.

Az első albekezdésben említett határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni az azonos szanalás alá vonható csoporthoz tartozó más szervezetek szanalási hatóságai és a csoportszintű szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az érintett szanalási hatóságnak a szanalás alá vonható szervezet rendelkezésére kell bocsátania a határozatot.

Ha az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végén valamelyik szanalási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, a szanalás alá vonható szervezet szanalási hatóságának el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszakot az 1093/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztető időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a szanalás alá vonható szervezet szanalási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(7) Együttes határozat hiányában a szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalatok szanalási hatóságainak saját maguknak kell meghozniuk a határozatot a leányvállalatok által a 17. cikk (4) bekezdésével összhangban egyedileg meghozandó megfelelő intézkedésekről.

A határozathoz teljes körű indokolást kell fűzni és abban figyelembe kell venni a többi szanalási hatóság által kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A határozatot az érintett leányvállalat és ugyanazon szanalás alá vonható csoport szanalás alá vonható szervezete, az adott szanalás alá vonható szervezet szanalási hatósága, és, amennyiben eltér, a csoportszintű szanalási hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Ha az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végén valamelyik szanalási hatóság egy, az e cikk (9) bekezdésében említett ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utal, a leányvállalat szanalási hatóságának el kell halasztania döntését, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszakot az 1093/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztető időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia határozatát. Az e cikk (5) bekezdésében említett vonatkozó időszak végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé. Abban az esetben, ha az EBH nem hoz határozatot, a leányvállalat szanalási hatóságának határozatát kell alkalmazni.”;

9. A 32. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az időzítést és más releváns körülményeket is figyelembe véve észszerűen nem várható, hogy az intézmény vonatkozásában hozott bármilyen alternatív magánszektorbeli intézkedéssel – ideértve az intézményvédelmi rendszerben hozott intézkedéseket – vagy felügyeleti intézkedéssel (beleértve a korai beavatkozási intézkedéseket és a releváns tőkeinstrumentumoknak és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az 59. cikk (2) bekezdése szerinti leírását vagy átalakítását) – észszerű időn belül megelőzhető lenne az intézmény csődje;”

10. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„32a. cikk

A központi szervekre és a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetekre vonatkozó szanálás feltételei

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanálási hatóságok akkor hajthassanak végre szanálási intézkedést valamely központi szerv és annak valamennyi tartósan kapcsolt, ugyanazon szanálás alá vonható csoporthoz tartozó hitelintézete vonatkozásában, ha az adott szanálás alá vonható csoport összességében teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket.

32b. cikk

Szanálási intézkedés hatálya alá nem tartozó intézményekkel és szervezetekkel szembeni fizetési képtelenségi eljárások

A tagállamok biztosítják, hogy az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően, rendezett módon felszámolják az olyan intézményeket vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett olyan szervezeteket, amelyek tekintetében a szanálási hatóság úgy véli, hogy teljesülnek a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és b) pontjában foglalt feltételek, de a szanálási intézkedést nem indokolja közérdek a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti;”

11. A 33. cikk (2), (3) és (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhassanak az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett valamely szervezet vonatkozásában, ha a szervezet teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket.

(3) Abban az esetben, amikor egy vegyes tevékenységű holding társaság leányintézményei közvetlenül vagy közvetve közbelső pénzügyi holding társaság tulajdonában állnak, a szanálási tervben rögzíteni kell, hogy a közbelső pénzügyi holding társaságot szanálás alá vonható szervezetként kell azonosítani, és a tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálás céljából hozott szanálási intézkedések a közbelső pénzügyi holding társaságra irányuljanak. A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok ne hozzanak csoportszintű szanálás céljából szanálási intézkedéseket a vegyes tevékenységű holding társaságra vonatkozóan.

(4) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, valamint annak ellenére, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet nem teljesíti a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket, a szanálási hatóságok szanálási intézkedést hozhatnak az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában, amennyiben valamennyi alábbi feltétel teljesül:

- a) a szervezet szanálás alá vonható szervezet;
- b) az adott szervezet egy vagy több leányvállalata, amelyek intézmények, de nem szanálás alá vonható szervezetek, megfelelnek a 32. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek;
- c) a b) pontban említett leányvállalatok olyan eszközökkel és kötelezettségekkel rendelkeznek, amelyek miatt az említett leányvállalatok csődbe jutása veszélyezteti a teljes szanálás alá vonható csoportot, és az 1. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett szervezet vonatkozásában szanálási intézkedésre van szükség vagy egy vagy több intézményi leányvállalatnak vagy az érintett szanálás alá vonható csoport egészének a szanálásához.”;

12. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„33a. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – amely hatóságnak kellő időben válaszolnia kell – felfüggeszék valamely intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet minden fizetési vagy szállítási kötelezettségét bármely olyan szerződés alapján, amelynek az említett intézmény vagy szervezet részes fele, amennyiben minden alábbi feltétel teljesül:

- a) megállapítást nyert, hogy az intézmény vagy szervezet a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut;

- b) nincs olyan azonnal igénybe vehető, a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett magánszektorbeli intézkedés, amellyel megelőzhető lenne az intézmény vagy szervezet csődje;
- c) a felfüggesztési hatáskör gyakorlása szükségesnek tekinthető annak érdekében, hogy el lehessen kerülni az intézmény vagy szervezet pénzügyi körülményeinek a további romlását; valamint
- d) a felfüggesztési hatáskör gyakorlása vagy:
- i. a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti helyzet megállapításának lehetővé tételéhez szükséges; vagy
 - ii. a megfelelő szanalási intézkedések kiválasztásához vagy egy vagy több szanalási eszköz hatékony alkalmazásának a biztosításához szükséges.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskör nem alkalmazható olyan fizetési és szállítási kötelezettségekre, amelyek a következőkkel szemben állnak fenn:

- a) a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek és rendszerüzemeltetők;
- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek;
- c) központi bankok.

Az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskör hatályát a szanalási hatóságoknak kell meghatározniuk, figyelembe véve minden egyes eset körülményeit. A szanalási hatóságoknak különösen azt kell gondosan mérlegelniük, hogy megfelelő-e kiterjeszteni a felfüggesztést a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában szereplő fogalom meghatározás szerinti biztosítható betétekre, különösen pedig az olyan biztosított betétekre, amelyek természetes személyeknek és mikro-, kis- és középvállalkozásoknak a tulajdonában vannak.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben a fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskört biztosítható betétek tekintetében kell alkalmazni, a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek ezekből a betétekből megfelelő napi összegekhez hozzáférjenek.

(4) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztés időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, és az nem haladhatja meg azt az időtartamot, amelyre a szanalási hatóság megítélése szerint minimálisan szükség van az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett célra, és semmi esetre sem lehet hosszabb, mint a felfüggesztésre vonatkozó értesítés (8) bekezdés szerinti közzétételétől a közzététel napját követő munkanapon az intézmény vagy szervezet szanalási hatósága szerinti tagállam ideje szerint éjfélig terjedő időszak.

Az első albekezdésben említett felfüggesztési időtartam leteltekor a felfüggesztés hatályát veszti.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskör gyakorlása során a szanalási hatóságoknak figyelembe kell venniük azt, hogy a hatáskör gyakorlása milyen hatással lehet a pénzügyi piacok rendezett működésére és figyelembe kell venniük a hatályos nemzeti szabályokat, valamint a felügyeleti és a bírói hatásköröket, annak érdekében, hogy a rendes fizetéseképtelenségi eljárásban biztosított legyen a hitelezők jogainak és a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódnak az érvényesülése. A szanalási hatóságoknak különösen azt kell figyelembe venniük, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett helyzet megállapításának eredményeként az intézményt vagy szervezetet nemzeti fizetéseképtelenségi eljárás alá vonhatják, és meg kell tenniük az intézmény vagy a szervezet által helyénvalónak ítélt intézkedéseket annak érdekében, hogy a nemzeti közigazgatási, illetve igazságügyi hatóságokkal megfelelő koordináció valósuljon meg.

(6) Ha a valamely szerződés szerinti fizetési vagy szállítási kötelezettségeket az (1) bekezdés értelmében felfüggesztik, az adott szerződés többi részes felének fizetési és szállítási kötelezettségeit azonos időtartamra szintén fel kell függeszteni.

(7) Ha a fizetési vagy szállítási kötelezettség teljesítése a felfüggesztés időtartama alatt lett volna esedékes, akkor az közvetlenül ezen időtartam lejártakor válik esedékessé.

(8) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a szanalási hatóságok késedelem nélkül küldjenek értesítést az intézménynek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetnek és a 83. cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában említett hatóságoknak, amikor gyakorolják az e cikk (1) bekezdésében említett hatáskört azt követően, hogy a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően megállapítást nyert, hogy az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, és azt megelőzően, hogy meghozzák a szanalásra vonatkozó határozatot.

A szanalási hatóságnak a 83. cikk (4) bekezdésében említett módokon közzé kell tennie azon határozatot vagy aktust, amely révén sor kerül a kötelezettségek e cikk szerinti felfüggesztésére, valamint a felfüggesztés feltételeit és időtartamát, illetve biztosítania kell ezek közzétételét.

(9) Ez a cikk nem sérti a tagállamok nemzeti jogában szereplő azon rendelkezéseket, amelyek hatáskört biztosítanak az intézmények és az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetek fizetési vagy szállítási kötelezettségeinek azt megelőzően történő felfüggesztésére, hogy megállapítást nyert volna, hogy az említett intézmények vagy szervezetek a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint csődhelyzetben vannak vagy valószínűleg csődbe jutnak, vagy amelyek hatáskört biztosítanak a rendes fizetésektől való felszámolás alatt álló intézmények és szervezetek fizetési vagy szállítási kötelezettségeinek a felfüggesztésére, továbbá az olyan rendelkezéseket, amelyek hatálya átfogóbb, időtartama pedig hosszabb az e cikkben előírt hatálynál, illetve időtartamnál. Ezeket a hatásköröket a vonatkozó nemzeti jogszabályokban előírt hatállyal, időtartammal és feltételekkel összhangban kell gyakorolni. Az e cikkben meghatározott feltételek nem sérthetik a fizetési és szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó ilyen hatáskörre vonatkozó feltételeket.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a szanálási hatóság az e cikk (1) bekezdésének megfelelően egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet tekintetében gyakorolja a fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskörét, akkor a szanálási hatóság a felfüggesztés időtartama alatt azt a hatáskört is gyakorolhassa, amely lehetővé teszi, hogy:

- a) korlátozást állapítson meg az említett intézmény vagy szervezet biztosított hitelezőire a hitelbiztosítékok érvényesítése tekintetében a szóban forgó intézmény vagy szervezet bármely eszközére vonatkozóan ugyanilyen időtartamra, amely esetben a 70. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazni kell; és
- b) bármely szerződő félnek a szóban forgó intézménnyel vagy szervezettel kötött szerződése esetében felfüggeszse a felmondásra vonatkozó jogait ugyanilyen időtartamra, amely esetben a 71. cikk (2)–(8) bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazni kell.

(11) Ha a szanálási hatóság azután, hogy a 32. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint megállapította, hogy az intézmény vagy szervezet csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, gyakorolta az e cikk (1) vagy (10) bekezdésében foglalt körülmények esetén a fizetési vagy szállítási kötelezettség felfüggesztésére vonatkozó hatáskört, és ha ezt követően a szóban forgó intézmény vagy szervezet vonatkozásában szanálási intézkedés meghozatalára kerül sor, a szanálási hatóság nem gyakorolhatja a 69. cikk (1) bekezdése, a 70. cikk (1) bekezdése vagy a 71. cikk (1) bekezdése szerinti hatásköreit az említett intézmény vagy szervezet tekintetében.”;

13. A 36. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) és a (4) bekezdésben a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe „az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés lép;
- b) a (4) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe „az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés lép;
 - ii. a d) pontban a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” kifejezés lép;
- c) az (5), a (12) és a (13) bekezdésben a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe az 59. cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés lép;

14. A 37. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdésben a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe „az (59) cikk szerinti tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés lép;
- b) a (10) bekezdés a) pontjában a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” kifejezés lép;

15. A 44. cikk a következőképpen módosul:

- a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:
 - i. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) olyan kötelezettségek, amelyek kevesebb, mint hét napon belül esedékesek és a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők vagy e rendszerek résztvevői javára állnak fenn, és amelyek az ilyen rendszerekben való részvételből keletkeztek, vagy az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek vonatkozásában állnak fenn.”;

ii. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„h) kötelezettségek olyan intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek felé, amelyek ugyanazon szanálás alá vonható csoport részét képezik anélkül, hogy maguk is szanálás alá vonható szervezetek lennének, tekintet nélkül azok futamidejére, kivéve abban az esetben, ha ezek a kötelezettségek az ezen irányelv átültetésének időpontjában hatályos vonatkozó, a rendes fizetés-képtelenségi eljárásra irányadó nemzeti jogszabály értelmében a rendes, fedezetlen kötelezettségek mögé soroltak; azokban az esetekben, amikor az említett kivétel alkalmazandó. A szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő vonatkozó leányvállalat szanálási hatóságának meg kell vizsgálnia, hogy a 45f. cikk (2) bekezdésének megfelelő tételek összege elégséges-e az előnyben részesített szanálási stratégia végrehajtásának alátámasztására.”;

iii. az ötödik albekezdésben a „hitelezői feltőkésítési eszközre jogosult kötelezettségek” kifejezés helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” kifejezés lép;

b) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A szanálási hatóságoknak gondosan meg kell vizsgálniuk, hogy az intézményekkel vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetekkel szemben fennálló kötelezettségeket – amennyiben a szóban forgó intézmények vagy szervezetek ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a tagjai, de maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, és e cikk (2) bekezdésének h) pontja alapján nincsenek kizárva a leírási vagy átalakítási hatáskör alkalmazásából – a szanálási stratégia hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében részben vagy teljesen ki kell-e zárni az e bekezdés első albekezdésének a)–d) pontja alapján.

Amennyiben valamely szanálási hatóság e bekezdés alapján úgy dönt, hogy részben vagy teljes egészében kizár egy hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget, az egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintjét meg lehet növelni ezen kizárások figyelembevételében, feltéve, hogy az egyéb hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségekre alkalmazott leírás vagy átalakítás szintje megfelel a 34. cikk (1) bekezdésének g) pontja szerinti elvnek.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben valamely szanálási hatóság e cikk alapján úgy dönt, hogy részben vagy teljes egészében kizár egy hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettséget vagy kötelezettségek kategóriát, és azok a veszteségek, amelyek fedezetét e kötelezettségek biztosították volna, nem hárultak át teljes mértékben más hitelezőkre, a szanálásfinanszírozási rendszerből az alábbi célokra hozzájárulás nyújtható a szanálás alatt álló intézmény számára:

a) a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek által nem fedezett veszteségek fedezése és a szanálás alatt álló intézmény nettó eszközértékének nullára való visszaállítása a 46. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban;

b) a szanálás alatt álló intézmény részvényeinek vagy egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírjainak vagy tőkeinstrumentumainak megvásárlása az intézménynek a 46. cikk (1) bekezdése b) pontja szerinti feltőkésítése érdekében.”;

d) az (5) bekezdése a) pontjában a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” kifejezés lép.”;

16. Az irányelv szövege a következő cikkel egészül ki:

„44a. cikk

Alárendelt leírható, illetve átalakítható kötelezettségek értékesítése lakossági ügyfeleknek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 72b. cikke (3)–(5) bekezdésének kivételével az említett rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételnek eleget tevő leírható, illetve átalakítható kötelezettségek eladói e kötelezettségeket a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott lakossági ügyfeleknek értékesítsék, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az eladó a 2014/65/EU irányelv 25. cikkének (2) bekezdésével összhangban megfelelőségi vizsgálatot végzett;

b) az eladó az a) pontban említett vizsgálat alapján meggyőződött arról, hogy az említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek megfelelőek az adott lakossági ügyfél számára;

c) az eladó a 2014/65/EU irányelv 25. cikkének (6) bekezdésével összhangban dokumentálja a megfelelőséget.

Az első albekezdéstől eltérve a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az első albekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételek más, szavatolótőkének vagy hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségnek minősülő instrumentumok eladóira is alkalmazandók legyenek.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, és az adott lakossági ügyfél pénzügyi-eszköz-portfóliója a vásárlás időpontjában nem haladja meg az 500 000 EUR értéket, az eladónak a lakossági ügyfél által a (3) bekezdés szerint megadott információk alapján biztosítania kell, hogy a vásárlás időpontjában teljesüljön mindkét alábbi feltétel:

- a) az az aggregált összeg, amelyet a lakossági ügyfél az (1) bekezdésben említett kötelezettségekbe befektet, nem haladja meg az adott ügyfél pénzügyi-eszköz-portfóliója 10 %-át;
- b) az (1) bekezdésben említett egy vagy több kötelezettséginstrumentumba fektetett kezdeti összeg legalább 10 000 EUR.

(3) A lakossági ügyfélnek az eladó részére pontos információkat kell szolgáltatnia a pénzügyi-eszköz-portfóliójáról, beleértve az (1) bekezdésben említett kötelezettségekbe való befektetéseket is.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a lakossági ügyfél pénzügyi-eszköz-portfóliója magában foglalja a készpénzbetétet és a pénzügyi eszközöket, a biztosítékként nyújtott pénzügyi eszközöket azonban nem.

(5) A 2014/65/EU irányelv 25. cikkének sérelme nélkül és az e cikk (1)–(4) bekezdésében foglalt követelményektől eltérve a tagállamok az adott tagállam piaci körülményeit és gyakorlatait, valamint az adott tagállam joghatóságán belül érvényben lévő fogyasztóvédelmi intézkedéseket figyelembe véve az (1) bekezdésben említett kötelezettségek tekintetében legalább 50 000 EUR minimális névértéket is meghatározhatnak.

(6) Amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésében említett, egy tagállamban letelepedett és a 45e. cikkben említett követelmény hatálya alá tartozó szervezetek összes eszközének értéke nem haladja meg az 50 milliárd EUR-t, az adott tagállam az e cikk (1)–(5) bekezdésében meghatározott követelményektől eltérve kizárólag az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett követelményt is alkalmazhatja.

(7) A tagállamoknak e cikket nem kell alkalmazniuk az (1) bekezdésben említett, 2020. december 28. előtt kibocsátott kötelezettségekre.”;

17. A 45. cikk helyébe a következő cikkek lépnek:

„45. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása és kiszámítása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett vállalkozások és szervezetek mindenkor teljesítsék a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket, amikor azt az e cikk és a 45a–45i. cikk előírja, megfelelően továbbá az említett cikkekben foglaltaknak.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett követelményt a 45c. cikk (3), (5) vagy – adott esetben – (7) bekezdésével összhangban, a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegeként kell kiszámítani és az alábbiak szálalékában kell kifejezni:

- a) az e cikk (1) bekezdésében említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (3) bekezdésével összhangban kiszámított teljes kockázati kitettségtérleke; és
- b) az e cikk (1) bekezdésében említett érintett szervezetnek az 575/2013/EU rendelet 429. és 429a. cikkével összhangban számított teljes kitettségi mértéke.

45a. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alóli mentesség

(1) A 45. cikk ellenére a szanálási hatóságoknak mentesíteniük kell a 45. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmény teljesítése alól a biztosítékkal fedezett kötvényekből finanszírozott jelzáloghitel-intézeteket, amelyek a nemzeti jog értelmében nem gyűjthetnek betéteket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) ezen intézmények felszámolására nemzeti fizetésképtelenségi eljárásban vagy az ezen intézményekre vonatkozó egyéb típusú, a 2014/59/EU irányelv 38., 40. vagy 42. cikkével összhangban lefolytatott eljárásokban kerül sor; és

b) az a) pontban említett eljárások biztosítják, hogy az említett intézmények hitelezői – ideértve adott esetben a biztosítékkal fedezett kötvények birtokosait – a szanalási célkitűzéseknek megfelelő módon viseljenek veszteségeket.

(2) Azok az intézmények, amelyek mentesülnek a 45. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmény alól, nem vehetnek részt a 45e. cikk (1) bekezdésében említett konszolidációban.

45b. cikk

A szanalás alá vonható szervezetek leírható, illetve átalakítható kötelezettségei

(1) A szanalás alá vonható szervezetek esetében a kötelezettségek csak akkor képezhetik a szavatoló-tőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegének részét, ha teljesítik az 575/2013/EU rendelet alábbi cikkeiben említett feltételeket:

a) 72a. cikk;

b) 72b. cikk, a (2) bekezdés d) pontja kivételével; és

c) 72c. cikk;

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, amikor ez az irányelv az 575/2013/EU rendelet 92a. vagy 92b. cikkének követelményeire hivatkozik, az említett cikkek alkalmazásában leírható, illetve átalakítható kötelezettségek alatt az említett rendelet 72k. cikkében meghatározott és az ugyanazon rendelet második része I. címének 5a. fejezetével összhangban megállapított leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket kell érteni.

(2) A beágyazott származtatott ügyletekkel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból, például strukturált értékpapírokból eredő kötelezettségek, amelyek teljesítik az (1) bekezdés első albekezdésében foglalt feltételeket, az 575/2013/EU rendelet 72a. cikke (2) bekezdésének l) pontja kivételével, csak akkor számíthatók be a szavatoló-tőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe, ha az egyik alábbi feltétel teljesül:

a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból eredő kötelezettség tőkeösszege már a kibocsátás időpontjában tudható, rögzített vagy emelkedő, és azt beágyazott származékos jellemző nem befolyásolja, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumból, többek között a beágyazott származtatott termékből eredő kötelezettség teljes összegét napi szinten lehet értékelni hitelkockázat nélküli, egyenértékű instrumentumok aktív, likvid kétirányú piacának alapul vételével, az 575/2013/EU rendelet 104. és 105. cikkével összhangban; vagy

b) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum tartalmaz egy olyan szerződési feltételt, amely előírja, hogy a kibocsátó fizetéseképtelensége és a kibocsátó szanalása esetén a követelés összege rögzített vagy emelkedő, és nem haladja meg a követelés eredetileg befizetett összegét.

Az első albekezdésben említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, beleértve a beágyazott származtatott ügyleteket is, nem képezhetik nettósítási megállapodás tárgyát, és az ilyen instrumentumok értékelésére nem vonatkozhat a 49. cikk (3) bekezdése.

Az első albekezdésben említett kötelezettségek csak az első albekezdés a) pontjában említett tőkeösszegnek vagy az első albekezdés b) pontjában említett rögzített vagy emelkedő összegnek megfelelő részben számíthatók be a szavatoló-tőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek összegébe.

(3) Amennyiben a kötelezettségeket az Unióban letelepedett leányvállalat bocsátotta ki valamely nem ugyanazon szanalás alá vonható csoportba tartozó, meglévő részvényes részére, és az említett leányvállalat a szanalás alá vonható szervezetével azonos szanalás alá vonható csoport részét képezi, az említett kötelezettségeket be kell számítani a szanalás alá vonható szervezet szavatoló-tőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek az összegébe, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a kibocsátásukra a 45f. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelően került sor;

b) a leírási és átalakítási hatásköröknek az ezen kötelezettségek tekintetében az 59. vagy a 62. cikknek megfelelően történő gyakorlása nem érinti a szanalás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést;

c) az említett kötelezettségek értéke nem haladja meg a következő kivitallal kapott összeget:

i. a szanalás alá vonható szervezet részére kibocsátott és általa akár közvetlenül, akár az ugyanazon szanalás alá vonható csoportba tartozó más szervezeteken keresztül közvetve megvásárolt kötelezettségek összege, valamint a 45f. cikk (2) bekezdése b) pontjának megfelelően kibocsátott szavatoló-tőke összegét kivonva

ii. a 45f. cikk (1) bekezdésének megfelelően előírt összegből.

(4) A 45c. cikk (5) bekezdésében vagy a 45d. cikk (1) bekezdésének a) pontjában megállapított minimumkövetelmény sérelme nélkül a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a 45e. cikkben említett követelmény azon részét, amely a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8 %-át teszi ki, a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének a hatálya alá tartozó szanalás alá vonható szervezetek szavatolótőkével, alarendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel teljesítsék. A szanalási hatóság engedélyezheti, hogy a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8 %-ánál alacsonyabb, de az $(1-X1/X2) \times$ a szavatolótőkét is tartalmazó teljes kötelezettségállomány 8 %-a képlet alkalmazásával kapott összegnél magasabb szintet a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (4) vagy (6) bekezdésének a hatálya alá tartozó szanalás alá vonható szervezetek szavatolótőkével, alarendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel teljesítsék, feltéve, hogy teljesülnek az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (3) bekezdésében meghatározott minden feltétel, amennyiben a csökkentésre való tekintettel az lehetséges az említett rendelet 72b. cikkének (3) bekezdése értelmében:

$X1$ = az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettséérték 3,5 %-a; és

$X2$ = összege, ahol: az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettséérték 18 %-a; és a kombinált pufferkövetelmény összege.

Amennyiben a 45c. cikk (5) bekezdésének hatálya alá tartozó szanalás alá vonható szervezetek esetében az e bekezdés első albekezdésének alkalmazása a teljes kockázati kitettséértékének 27 %-át meghaladó követelményhez vezet, a szanalási hatóságnak az érintett szanalás alá vonható szervezet tekintetében a teljes kockázati kitettséérték 27 %-ára kell korlátoznia a 45e. cikkben említett követelmény azon részét, amelyet szavatolótőkével, alarendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel kell teljesíteni, ha a szanalási hatóság úgy értékelte, hogy:

- a) a szanalási tervben nem szerepel a szanalásfinanszírozási rendszerek igénybevétele mint az érintett szanalás alá vonható szervezet szanalásának opciója; és
- b) amennyiben az a) pont nem alkalmazandó, a 45e. cikkben említett követelmény lehetővé teszi, hogy az említett szanalás alá vonható szervezet teljesítse a 44. cikk (5) bekezdésében vagy adott esetben a 44. cikk (8) bekezdésében említett követelményeket.

A szanalási hatóság a második albekezdésben említett értékelés elvégzésekor figyelembe veszi az érintett szanalás alá vonható szervezet üzleti modelljére gyakorolt aránytalan hatás kockázatát is.

A 45c. cikk (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanalás alá vonható szervezetekre az e bekezdés második albekezdése nem alkalmazandó.

(5) Azon szanalás alá vonható szervezetek esetében, amelyek nem globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és nem az ezen irányelv 45c. cikke (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanalás alá vonható szervezetek, a szanalási hatóság határozhat úgy, hogy a 45e. cikkben említett követelményt – részben, legfeljebb a szervezet teljes, a szavatolótőkét is magában foglaló kötelezettségállományának 8 %-áig és, amennyiben ez a nagyobb összeg, a (7) bekezdésben említett képlettel számított összeg erejéig –szavatolótőkével, alarendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel kell teljesíteni, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

- a) az e cikk (1) és (2) bekezdésben meghatározott, nem alarendelt kötelezettségek a nemzeti kielégítési sorrendben ugyanazon a besorolási szinten állnak, mint egyes olyan kötelezettségek, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése és a 44. cikk (3) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából;
- b) fennáll annak kockázata, hogy az olyan nem alarendelt kötelezettségekre vonatkozó leírási és átalakítási hatáskör tervezett alkalmazása következtében, amelyeket a 44. cikk (2) bekezdése vagy a 44. cikk (3) bekezdése értelmében nem zártak ki a leírási és átalakítási hatáskör alkalmazásából, az említett kötelezettségekből eredő követelések hitelezői nagyobb veszteséget szenvednének, mint amilyen veszteséget a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetében szenvednének el;
- c) a szavatolótőke és az egyéb alarendelt kötelezettségek összege nem haladja meg az annak biztosításához szükséges összeget, hogy a b) pontban említett hitelezők ne szenvedjenek el nagyobb veszteséget annál, mint amelyet a rendes fizetésektelenségi eljárás keretében történő felszámolás esetén szenvedtek volna el.

Ha a szanalási hatóság azt állapítja meg, hogy egy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettség-osztályon belül a 10 %-ot meghaladja azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek a 44. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából, vagy amelyekről e kizárás észszerűen valószínűsíthető, a szanalási hatóságnak fel kell mérnie az e bekezdés első albekezdése b) pontjában említett kockázatot.

(6) A (4), az (5) és a (7) bekezdés alkalmazása céljából a származtatott kötelezettségeket a teljes kötelezettségállomány részének kell tekinteni úgy, hogy a partnerek nettósítási jogai teljes körűen elismerésre kerülnek.

Egy szanálás alá vonható szervezetnek a kombinált pufferkövetelmény teljesítéséhez felhasznált szavatolóókéje elismerhető a (4), az (5) és a (7) bekezdésben említett követelmények teljesítéséhez.

(7) Az e cikk (4) bekezdésétől eltérve, a szanálási hatóság határozhat úgy, hogy azoknak a szanálás alá vonható szervezeteknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények vagy az ezen irányelv 45c. cikke (45) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek, az ezen irányelv 45e. cikkében említett követelményt olyan mértékben kell szavatolóókével, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy az e cikk (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel teljesíteniük, hogy az említett szavatolóóke, alárendelt leírható instrumentumok és kötelezettségek összege – a szanálás alá vonható szervezetnek a kombinált pufferkövetelmény és az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkében, valamint a 45c. cikk (5) bekezdésében és az ezen irányelv 45e. cikkében említett kombinált pufferkövetelmények teljesítésére vonatkozó kötelezettségéből fakadóan – ne haladja meg az alábbiak közül a magasabb összeget:

a) a szervezet teljes kötelezettségállományának – beleértve a szavatolóókéket is – a 8 %-a; vagy

b) az $Ax+By+C$ képlet alkalmazásával kapott összeg, ahol A, B és C a következő összeg:

A = az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett követelményből eredő összeg;

B = a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményből eredő összeg;

C = a kombinált pufferkövetelményből eredő összeg.

(8) A szanálási hatóságok gyakorolhatják az e cikk (7) bekezdésében említett hatáskört az olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezetek tekintetében, amelyek az e bekezdés második albekezdésében meghatározott feltételek egyikét teljesítik, az összes olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szanálás alá vonható szervezet 30 %-áig, amelyekre vonatkozóan a szanálási hatóság a 45e. cikkben említett követelményt meghatározza.

A szanálási hatóságoknak a következő feltételeket kell mérlegelniük:

a) a szanálhatóság előzetes értékelése során megállapításra került, hogy jelentős akadályai vannak a szanálhatóságnak, és vagy:

i. a szanálási hatóság által előírt határidőn belül nem hoztak korrekciós intézkedéseket a 17. cikk (5) bekezdésében említett intézkedések alkalmazását követően; vagy

ii. az azonosított jelentős akadályokat nem lehet a 17. cikk (5) bekezdésében említett intézkedések egyike révén sem elhárítani, és az e cikk (7) bekezdésében említett hatáskör gyakorlása részben vagy teljes mértékben ellensúlyozná a szanálhatóságot gátló jelentős akadály negatív hatását;

b) a szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy a szanálás alá vonható szervezet által előnyben részesített szanálási stratégia megvalósíthatósága és hitelessége korlátozott, tekintettel a szervezet méretére, összekapcsoltságára, jellegére, hatókörére, tevékenységének kockázataira és összetettségére, valamint jogállására és részvényesi struktúrájára; vagy

c) a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény azt a tényt tükrözi, hogy a szanálás alá vonható szervezet, amely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény vagy ezen irányelv 45c. cikke (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezet, azoknak az intézményeknek a legkockázatosabb 20 %-ába tartozik, amelyekre vonatkozóan a szanálási hatóság meghatározza az ezen irányelv 45. cikke (1) bekezdésében említett követelményt.

Az első és második albekezdésben említett százalékok számítása során a szanálási hatóságnak a kapott értéket a legközelebbi egész számra kell kerekítenie.

A tagállamok, figyelembe véve a nemzeti bankszektoruk sajátosságait, ideértve különösen a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésének hatálya alá tartozó olyan szanálás alá vonható szervezetek számát, amelyek vonatkozásában a nemzeti szanálási hatóság határozza meg a 45e. cikkben említett követelményt, dönthetnek úgy, hogy az első albekezdésben említett százalékos arányt 30 %-nál magasabban határozzák meg.

(9) Az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően a szanálási hatóságnak meg kell hoznia az (5) vagy a (7) bekezdésben említett döntéseket.

E döntések meghozatalakor a szanalási hatóságoknak a következőket is figyelembe kell venniük:

- a) a szanalás alá vonható szervezet szavatolótőke-instrumentumai és alárendelt leírható instrumentumai piacának a mélysége, ha léteznek, az instrumentumok árazása, valamint a döntésnek való megfelelést biztosító tranzakciók végrehajtásához szükséges idő;
- b) azoknak a leírható, illetve átalakítható kötelezettség-instrumentumoknak az összege, amelyek teljesítik az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételt, és amelyek hátralévő futamideje az e cikk (5) és (7) bekezdésében említett követelmények mennyiségi korrekciójának céljával történő döntéshozatal időpontjában egy évnél rövidebb;
- c) azoknak az instrumentumoknak a rendelkezésre állása és összege, amelyek az 575/2013/EU rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének d) pontja kivételével az említett rendelet 72a. cikkében említett valamennyi feltételt teljesítik;
- d) az adott szanalás alá vonható szervezet leírható, illetve átalakítható kötelezettségeihez és szavatolótőkéjéhez viszonyítva jelentős-e azoknak a kötelezettségeknek az összege, amelyekre nem alkalmazandók a 44. cikk (2) vagy (3) bekezdése szerinti, leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörök, és amelyek a rendes fizetéseketlenességi eljárásokban a legelőre besorolt szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel azonos vagy azoknál hátrébb besoroltakkal rendelkeznek. Amennyiben a kizárt kötelezettségek összege nem haladja meg a szanalás alá vonható szervezet szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei összegének az 5 %-át, a kizárt összeget úgy kell tekinteni, hogy az nem jelentős. E felett a határérték felett a szanalási hatóságoknak értékelniük kell a kizárt kötelezettségek jelentőségét;
- e) a szanalás alá vonható szervezet üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja, valamint stabilitása és az, hogy mennyire képes hozzájárulni a gazdasághoz; és
- f) az esetleges szerkezetátalakítási költségek hatása a szanalás alá vonható szervezet feltőkésítésére.

45c. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a szanalási hatóságnak kell meghatároznia az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően, az alábbi kritériumok alapján:

- a) biztosítani kell, hogy a szanalás alá vonható csoport szanalható legyen a szanalási eszközöknek a szanalás alá vonható szervezetekre való, szanalási célokra megfelelő alkalmazásával, ideértve – adott esetben – a hitelezői feltőkésítési eszközt is;
- b) adott esetben biztosítani kell, hogy a szanalás alá vonható szervezet és leányvállalatai, amelyek intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek, de nem szanalás alá vonható szervezetek, elegendő szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzenek annak biztosítására, hogy a hitelezői feltőkésítés, illetve a leírási vagy átalakítási hatáskör rájuk vonatkozó alkalmazása esetén a veszteségek viselhetők legyenek, és az érintett szervezetek teljes tőkeemfelelési mutatója és adott esetben a tőkeáttételi mutatója visszaállítható legyen az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezetek számára, hogy továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek, és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- c) amennyiben a szanalási terv azt vetíti előre, hogy sor kerülhet a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos osztályainak az ezen irányelv 44. cikkének (3) bekezdése szerint a hitelezői feltőkésítésből való kizárására vagy részleges transzfer keretében teljes egészében egy átvevő félhez történő átruházására, biztosítani kell, hogy a szanalás alá vonható szervezet elegendő szavatolótőkével és egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettséggel rendelkezzen annak biztosítására, hogy a veszteségeket el tudja viselni és a teljesítőke-megfelelési mutatóját és adott esetben tőkeáttételi mutatóját vissza tudja állítani az ahhoz szükséges szintre, amely lehetővé teszi a szervezet számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek, és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2013/36/EU, illetve a 2014/65/EU irányelv szerint engedélyeztek;
- d) a szervezet mérete, üzleti modellje, finanszírozási modellje és kockázati profilja;
- e) a szervezet fizetéseketlenessége milyen mértékben gyakorolna negatív hatást a pénzügyi stabilitásra, többek között a szervezet más intézményekkel vagy szervezetekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsoltsága révén az említett más intézményekre vagy szervezetekre való áttérjedés miatt.

(2) Amennyiben a szanalási terv előírja, hogy szanalási intézkedést kell tenni vagy a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskört kell az 59. cikkkel összhangban gyakorolni a 10. cikk (3) bekezdésében említett releváns szanalási forgatókönyv szerint, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény összegét úgy kell megállapítani, hogy az elegendő legyen ahhoz, hogy:

- a) biztosított legyen a szervezet várhatóan felmerülő veszteségeinek teljes mértékű viselése (»veszteségviselés«);
- b) biztosított legyen a szanalás alá vonható szervezetnek és leányvállalatainak – amelyek intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek, de nem szanalás alá vonható szervezetek – az olyan mértékben történő feltőkésítése, amely lehetővé teszi számukra, hogy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül továbbra is megfeleljenek az engedélyezés feltételeinek és folytassák azokat a tevékenységeket, amelyeket számukra a 2013/36/EU irányelv, a 2014/65/EU irányelv vagy ezekkel egyenértékű jogalkotási aktusok szerint engedélyeztek (»feltőkésítés«).

Ha a szanalási terv úgy rendelkezik, hogy a szervezetet rendes fizetéseképtelenségi eljárás vagy más, ezzel egyenértékű nemzeti eljárás keretében fel kell számolni, a szanalási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy indokolt-e a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a szervezet vonatkozásában olyan mértékben korlátozni, hogy az ne haladja meg az első albekezdés a) pontja szerint a veszteségek viseléséhez elegendő összeget.

Vizsgálata során a szanalási hatóságnak különösen abból a szempontból kell értékelnie a második albekezdésben említett korlátozást, hogy az milyen hatással lehet a pénzügyi stabilitásra, valamint a pénzügyi rendszerre való áterjedés kockázatára.

(3) A szanalás alá vonható szervezetek esetében a (2) bekezdés első albekezdésében említett összeg a következő:

- a) a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény kiszámítása céljából, a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az alábbiak összege:
 - i. a szanalás esetén viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szanalás alá vonható szervezetre vonatkozó követelményeknek a szanalás alá vonható csoport konszolidált szintjén; és
 - ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szanalási intézkedés eredményeként létrejött szanalás alá vonható csoport az előnyben részesített szanalási stratégia végrehajtását követően a szanalás alá vonható csoport konszolidált szintjén ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a teljes tőkemegfelelési mutatóra vonatkozó követelménynek, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelménynek; és
- b) a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény kiszámítása céljából, a 45. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban az alábbiak összege:
 - i. a szanalás esetén viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szanalás alá vonható szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek a szanalás alá vonható csoport konszolidált szintjén; és
 - ii. az a feltőkésítési összeg, amely lehetővé teszi, hogy a szanalási intézkedés eredményeként létrejött szanalás alá vonható csoport az előnyben részesített szanalási stratégia végrehajtását követően a szanalás alá vonható csoport konszolidált szintjén ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek.

A 45. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés első albekezdésének a) pontja szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettséggérték hányadosaként kell kifejezni.

A 45. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés első albekezdésének b) pontja szerint számított összeg és a teljes kitétségi mérték hányadosaként kell kifejezni.

Az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában előírt egyedi követelmény meghatározásakor a szanalási hatóságnak figyelembe kell vennie a 37. cikk (10) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében és a 44. cikk (8) bekezdésében említett követelményeket.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegek meghatározásakor a szanalási hatóságnak:

- a) a teljes kockázati kitettségértéknek vagy a teljes kitettségi mértéknek a legutóbbi adatszolgáltatás szerinti összegét kell figyelembe venni, korrigálva azt a szanalási tervben meghatározott szanalási intézkedésekből eredő változások hatásaival; és
- b) az illetékes hatósággal folytatott egyeztetést követően a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett aktuális követelménynek megfelelő összeget felfelé vagy lefelé kell korrigálnia annak megállapítása érdekében, hogy milyen követelmény lesz alkalmazandó a szanalás alá vonható szervezetre az előnyben részesített szanalási stratégia végrehajtását követően.

A szanalási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az első albekezdés a) pontjának ii. alpontjában előírt követelményt megemlje egy olyan, megfelelő összeggel, amely annak biztosításához szükséges, hogy a szervezet a szanalást követően képes legyen egy megfelelő, legfeljebb egy évig tartó időtartamon keresztül fenntartani magával szemben a megfelelő piaci bizalmat.

Amennyiben az e bekezdés hatodik albekezdése alkalmazandó, az említett albekezdésben meghatározott összegnek a szanalási eszközök alkalmazását követően alkalmazandó kombinált pufferkövetelmény összegével kell megegyezőnek lennie, levonva a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjának a) alpontjában említett összeget.

Az e bekezdés hatodik albekezdésében említett összeget lefelé kell korrigálni, amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy alacsonyabb összeg is elégséges annak megvalósítható és hiteles biztosításához, hogy fennmaradjon a piaci bizalom, valamint annak biztosításához, hogy a szanalási stratégia végrehajtását követően az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanalásfinanszírozási rendszereknek a 44. cikk (5) és (8) bekezdésével és a 101. cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie. Az említett összeget felfelé kell korrigálni, amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy magasabb összegre van szükség annak biztosításához, hogy fennmaradjon a kellő piaci bizalom, valamint hogy egy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanalásfinanszírozási rendszereknek a 44. cikk (5) és (8) bekezdésével és a 101. cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azoknak a módszereknek a részletes meghatározása érdekében, amelyek alkalmazásával a szanalási hatóságnak meg kell becsülniük a konsolidált szanalás alá vonható csoport szintjén a szanalás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelményeket és a kombinált pufferkövetelményeket, amennyiben az említett irányelv értelmében maga a szanalás alá vonható csoport nem tartozik az említett követelmények hatálya alá.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.

(5) Azoknak a szanalás alá vonható szervezeteknek az esetében, amelyek nem tartoznak az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és amelyek egy olyan szanalás alá vonható csoportnak a részét képezik, amelynek a mérlegfőösszege meghaladja a 100 milliárd EUR-t, az e cikk (3) bekezdésében említett követelmény szintje legalább:

- a) 13,5 % a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint számítva; és
- b) 5 % a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint számítva.

A 45b. cikktől eltérve, az e bekezdés első albekezdésében említett szanalás alá vonható szervezeteknek az e bekezdés első albekezdésében említett követelmény szerinti szintet – amely a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint számítva 13,5 %, a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerint számítva pedig 5 % – szavatolófőkövetelményekkel, alárendelt leírható instrumentumokkal vagy az ezen irányelv 45b. cikkének (3) bekezdésében említett kötelezettségekkel kell teljesíteniük.

(6) Valamely szanalási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően határozhat úgy, hogy olyan szanalás alá vonható szervezetre is alkalmazza az e cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeket, amely nem tartozik az 575/2013/EU rendelet 92a. cikkének hatálya alá, és olyan szanalás alá vonható csoportnak a részét képezi, amelynek a mérlegfőösszege nem éri el a 100 milliárd EUR-t, továbbá amelynek tekintetében a szanalási hatóság az általa végzett értékelés alapján észszerűen feltételezhetőnek ítéli, hogy fizetési képesség esetén rendszer-szintű kockázatot jelentene.

Az e bekezdés első albekezdésében említett határozat meghozatalakor a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a következőket:

- a) a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;
- b) a tőkepiacokhoz való hozzáférés mértéke a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;
- c) milyen mértékben szükséges a szanálás alá vonható szervezetnek az elsődleges alapvető tőkére támaszkodnia a 45e. cikkben említett követelmény teljesítéséhez.

Az e bekezdés első albekezdése szerinti határozat hiánya nem sérti a 45b. cikk (5) bekezdése szerinti határozatokat.

(7) Azon szervezetek esetében, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, az első albekezdés (2) bekezdésében említett összeg a következő:

- a) a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény kiszámítása céljából, a 45. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban az alábbiak összege:
 - i. a viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szervezetre vonatkozó követelményeknek; és
 - ii. az a feltőkésítési mennyiség, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, a teljesítőke-megfelelési mutatóra vonatkozó követelménynek, valamint a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelménynek, a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az ezen irányelv 59. cikkével összhangban történő gyakorlását vagy a szanálás alá vonható csoport szanálását követően; és
- b) a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény kiszámítása céljából, a 45. cikk (2) bekezdése b) pontjával összhangban az alábbiak összege:
 - i. a viselendő veszteségek összege, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a szervezet tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelménynek; és
 - ii. az a feltőkésítési mennyiség, amely lehetővé teszi, hogy a szervezet ismét megfeleljen az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek, a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az ezen irányelv 59. cikkével összhangban történő gyakorlását vagy a szanálás alá vonható csoport szanálását követően.

A 45. cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés első albekezdésének a) pontja szerint számított összeg és a teljes kockázati kitettségérték hányadosaként kell kifejezni.

A 45. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt százalékos formában, az e bekezdés első albekezdésének b) pontja szerint számított összeg és a teljes kitettségi mérték hányadosaként kell kifejezni.

Az e bekezdés első albekezdése b) pontjában említett egyedi követelmény meghatározásakor a szanálási hatóságnak figyelembe kell vennie a 37. cikk (10) bekezdésében, a 44. cikk (5) bekezdésében és a 44. cikk (8) bekezdésében említett követelményeket.

Az előző albekezdésekben említett feltőkésítési összegek meghatározásakor a szanálási hatóságnak:

- a) a teljes kockázati kitettségértéknek vagy a teljes kitettségi mértéknek a legutóbbi adatszolgáltatás szerinti összegét kell figyelembe vennie, korrigálva azt a szanálási tervben előirányzott szanálási intézkedésekből eredő változások hatásaival; és
- b) az illetékes hatósággal folytatott egyeztetést követően a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett aktuális követelménynek megfelelő összeget felfelé vagy lefelé kell korrigálnia annak meghatározása érdekében, hogy milyen követelmény legyen alkalmazandó a releváns szervezetre azt követően, hogy sor került a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az ezen irányelv 59. cikkével összhangban történő gyakorlására vagy a szanálás alá vonható csoport szanálására.

A szanalási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az e bekezdés első albekezdése a) pontjának ii. alpontjában előírt követelményt megemlje egy olyan, megfelelő összeggel, amely annak biztosításához szükséges, hogy miután sor került a releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek az 59. cikkkel összhangban történő gyakorlására, a szervezet képes legyen egy megfelelő, legfeljebb egy évig tartó időtartamon keresztül fenntartani magával szemben a kellő piaci bizalmat.

Amennyiben az e bekezdés hatodik albekezdése alkalmazandó, az említett albekezdésben meghatározott összegnek az 59. cikkben említett hatáskör gyakorlását vagy a szanalás alá vonható csoport szanalását követően alkalmazandó kombinált pufferkövetelmény összegével megegyezőnek kell lennie, levonva a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjának a) alpontjában említett összeget.

Az e bekezdés hatodik albekezdésében említett összeget lefelé kell korigálni, amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy alacsonyabb összeg is elégséges ahhoz, hogy megvalósítható és hiteles módon fennmaradjon a piaci bizalom, valamint annak biztosításához, hogy az 59. cikkben említett hatáskör gyakorlását vagy a szanalás alá vonható csoport szanalását követően az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanalásfinanszírozási rendszereknek a 44. cikk (5) és (8) bekezdésével és a 101. cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie. Az összeget felfelé kell korigálni, amennyiben a szanalási hatóság az illetékes hatósággal való konzultációt követően azt állapítja meg, hogy magasabb összegre van szükség annak biztosításához, hogy fennmaradjon a kellő piaci bizalom, valamint hogy egy legfeljebb egy évig tartó megfelelő időtartamon keresztül az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet egyrészt folyamatosan el tudja látni a kritikus gazdasági funkcióit, másrészt pedig forrásokhoz tudjon jutni anélkül, hogy – a szanalásfinanszírozási rendszereknek a 44. cikk (5) és (8) bekezdésével és a 101. cikk (2) bekezdésével összhangban történő alkalmazásából eredő hozzájárulásokon kívül – rendkívüli állami pénzügyi támogatást kellene igénybe vennie.

(8) Amennyiben a szanalási hatóság várakozásai szerint a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek bizonyos osztályairól észszerűen feltételezhető, hogy azokat a 44. cikk (3) bekezdése alapján részben vagy egészben ki fogják zárni a hitelezői feltételezésből vagy részleges transzfer keretében teljes egészében átruházzák egy átvevő félnek, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt olyan szavatolótkével vagy egyéb leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel kell teljesíteni, amelyek elegendőek:

a) a 44. cikk (3) bekezdésével összhangban azonosított kizárt kötelezettségek összegének fedezésére;

b) annak biztosítására, hogy a (2) bekezdésben említett feltételek teljesüljenek.

(9) A szanalási hatóság bármely olyan határozatának, amelyben az e cikk szerinti, a szavatolótkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indokolását is, beleértve az e cikk (2)–(8) bekezdésében említett elemek teljes körű értékelését, és a szanalási hatóságnak a határozatot indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálnia annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett követelmény szintjének bármilyen változásához.

(10) Az e cikk (3) és (7) bekezdésének alkalmazásában a tőkekövetelményeket az 575/2013/EU rendelet tizedik része I. címének 1., 2. és 4. fejezetében megállapított átmeneti rendelkezések és az említett rendelet által az illetékes hatóságoknak biztosított lehetőségeket érvényesítő nemzeti jogszabályokban foglalt rendelkezések illetékes hatóság általi alkalmazásával összhangban kell értelmezni.

45d. cikk

A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények szanalás alá vonható szervezetei és a nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős uniós leányvállalatai esetében a szavatolótkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározása

(1) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező szanalás alá vonható szervezetek esetében az alábbiakból áll:

a) az 575/2013/EU rendelet 92a. és 494. cikkében említett követelmények; és

b) bármely más, a szavatolótkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelmény, amelyet a szanalási hatóság az e cikk (3) bekezdésével összhangban kifejezetten az érintett szervezetre vonatkozóan meghatároz.

(2) A 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény a nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős uniós leányvállalatai esetében a következőkből áll:

a) az 575/2013/EU rendelet 92b. és 494. cikkében említett követelmények; és

b) bármely más, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelmény, amelyet a szanalási hatóság az e cikk (3) bekezdésével összhangban kifejezetten az érintett jelentős szervezetekre vonatkozóan meghatároz, és amelyet a 45f. cikkben és a 89. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelő szavatolótőkével és kötelezettségekkel kell teljesíteni.

(3) A szanalási hatóságnak csak abban az esetben kell meghatároznia az (1) bekezdés b) pontjában és a (2) bekezdés b) pontjában említett, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelményt:

a) ha az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában vagy (2) bekezdésének a) pontjában említett követelmény nem elegendő a 45c. cikkben foglalt feltételek teljesítéséhez; és

b) akkor is csak olyan mértékben, amellyel biztosítható, hogy a 45c. cikkben foglalt feltételek teljesüljenek.

(4) A 45h. cikk (2) bekezdésének alkalmazása céljából, amennyiben egynél több, ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez tartozó, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet szanalás alá vonható szervezet, az érintett szanalási hatóságoknak a (3) bekezdésben említett összeget ki kell számítaniuk:

a) minden egyes szanalás alá vonható szervezetre;

b) az EU-szintű anyavállalatra, mintha az lenne a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyetlen szanalás alá vonható szervezete.

(5) A szanalási hatóság bármely olyan határozatának, amelyben az e cikk (1) bekezdésének b) pontja vagy az e cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó kiegészítő követelményt ír elő, tartalmaznia kell a határozat indokolását is, beleértve az e cikk (3) bekezdésében említett elemek teljes körű értékelését, és a szanalási hatóságnak a határozatot indokolatlan késedelem nélkül felül kell vizsgálnia annak érdekében, hogy hozzáigazítsa azt a 2013/36/EU irányelv 104a. cikkében említett, a szanalás alá vonható csoportra vagy nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős uniós leányvállalataira alkalmazandó követelmények szintjének bármilyen változásához.

45e. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása szanalás alá vonható szervezetek esetében

(1) A szanalás alá vonható szervezeteknek a 45b–45d. cikkben foglalt követelményeknek összevont alapon kell megfelelniük a szanalás alá vonható csoport szintjén.

(2) A szanalási hatóságnak a 45h. cikkel összhangban kell meghatároznia a 45. cikk (1) bekezdésében említett, a szanalás alá vonható szervezetre a szanalás alá vonható csoport konszolidált szintjén vonatkozó követelményt a 45b–45d. cikkben foglalt követelmények alapján, továbbá az alapján, hogy a csoport harmadik országbeli leányvállalatait a szanalási terv értelmében elkülönülten kell-e szanalni.

(3) A 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontjával összhangban azonosított szanalás alá vonható csoportok esetében – a szolidaritási mechanizmus jellemzői és az előnyben részesített szanalási stratégia függvényében – az érintett szanalási hatóságnak el kell döntenie, hogy a szanalás alá vonható csoporton belül mely szervezeteknek kell megfelelniük a 45c. cikk (3) és (5) bekezdésének és a 45d. cikk (1) bekezdésének ahhoz, hogy a szanalás alá vonható csoport egésze megfeleljen e cikk (1) és (2) bekezdésének, és hogy az ilyen szervezeteknek hogyan kell elérniük e megfelelést a szanalási tervvel összhangban.

45f. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény alkalmazása olyan szervezetek esetében, melyek maguk nem szanalás alá vonható szervezetek

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek egy szanalás alá vonható szervezet vagy egy harmadik országbeli szervezet leányvállalatai, de maguk nem szanalás alá vonható szervezetek, egyedi alapon kell megfelelniük a 45c. cikkben foglalt követelményeknek.

A szanalási hatóság – az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően – úgy dönthet, hogy alkalmazza az ebben cikkben meghatározott követelményt az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetre, amely egy szanalás alá vonható szervezet leányvállalata, de maga nem szanalás alá vonható szervezet.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, az olyan EU-szintű anyavállalatoknak, amelyek harmadik országbeli szervezetek leányvállalatai és maguk nem szanalás alá vonható szervezetek, konszolidált alapon kell megfelelniük a 45c. és 45d. cikkben foglalt követelményeknek.

A 2. cikk (1) bekezdése 83b. pontjának b) alpontjával összhangban azonosított szanálás alá vonható csoportok esetében az olyan, központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézeteknek és központi szervnek, amelyek maguk nem szanálás alá vonható szervezetek, az olyan központi szervnek, amely maga nem szanálás alá vonható szervezet, továbbá minden olyan szanálás alá vonható szervezetnek, amely nem tartozik a 45e. cikk (3) bekezdése szerinti követelmények hatálya alá, egyedi alapon kell megfelelniük a 45c. cikk (7) bekezdésének.

A 45. cikk (1) bekezdésében említett – az ebben a bekezdésben említett szervezetekre vonatkozó – követelményt a 45h. cikkel és adott esetben a 89. cikkel összhangban kell meghatározni, a 45c. cikkben rögzített követelmények alapján.

(2) A 45. cikk (1) bekezdésében említett – az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetekre vonatkozó – követelménynek az alábbiak közül egynek vagy többnek eleget téve kell teljesíteni:

a) olyan kötelezettségek:

- i. amelyeket a szanálás alá vonható szervezet részére bocsátottak ki, és amelyeket a szanálás alá vonható szervezet vásárolt meg akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanálás alá vonható csoportba tartozó más olyan szervezeteken keresztül, amelyek a szóban forgó kötelezettségeket az e cikk hatálya alá tartozó szervezettől megvásárolták, vagy – mindaddig, amíg a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek az 59–62. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést – olyan kötelezettségekkel, amelyeket olyan meglévő részvényes részére bocsátottak ki és amelyeket olyan meglévő részvényes vásárolt meg, amely nem része ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak;
- ii. amelyek megfelelnek az 575/2013/EU rendelet 72a. cikkében említett elismerhetőségi kritériumoknak, az említett rendelet 72b. cikke (2) bekezdésének b), c), k), l) és m) pontja, valamint 72b. cikkének (3)–(5) bekezdése kivételével;
- iii. amelyek a rendes fizetésektelenségi eljárások kielégítési sorrendjében olyan kötelezettségek mögé sorolódnak, amelyek nem teljesítik az i. pontban említett feltételt és nem tartoznak a szavatoló-tőke-követelmények tekintetében elismerhető kötelezettségek közé;
- iv. amelyekre az 59–62. cikk értelmében, a szanálás alá vonható csoport szanálási stratégiájával összhangban alkalmazható a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskör, mindenekelőtt azáltal, hogy az nincs hatással a szanálás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzésre;
- v. amelyek tulajdonjogának megszerzését az e cikk hatálya alá tartozó szervezet nem finanszírozza sem közvetlenül, sem közvetve;
- vi. amelyek esetében a rájuk irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy a kötelezettségeknek az e cikk hatálya alá tartozó szervezet általi lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy adott esetben előrehozott visszavásárlására – a szervezet fizetésektelenségétől vagy felszámolásától eltérő esetben – sor kerülne, és a szervezet más módon sem jelzi ezt;
- vii. amelyek esetében a rájuk irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve az e cikk hatálya alá tartozó szervezet fizetésektelensége vagy felszámolása esetén;
- viii. amelyek esetében a hozzájuk kapcsolódó esedékes kamat- vagy adott esetben osztalékfizetések szintje nem módosulhat az e cikk hatálya alá tartozó szervezetnek vagy anyavállalatának a hitelképessége alapján;

b) szavatoló-tőke a következők szerint:

- i. elsődleges alapvető tőke, valamint
- ii. egyéb szavatoló-tőke, amelyet:
 - az ugyanazon szanálás alá vonható csoportba tartozó más szervezetek részére bocsátottak ki, és amelyet ezen szervezetek vásároltak meg; vagy
 - olyan szervezetek számára bocsátottak ki, és amelyet olyan szervezetek vásároltak meg, amelyek nem tartoznak ugyanabba a szanálás alá vonható csoportba, amennyiben a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek az 59–62. cikkel összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálás alá vonható szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést.

(3) Egy adott, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő leányvállalat szanálási hatósága eltekinthet e cikkek az érintett leányvállalatra történő alkalmazásától, amennyiben:

- a) mind a leányvállalat, mind a szanálás alá vonható szervezet ugyanabban a tagállamban letelepedett, és ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a tagjai;
- b) a szanálás alá vonható szervezet teljesíti a 45e. cikkben említett követelményt;

- c) aktuálisan vagy előreláthatóan nincs érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy a szanálás alá vonható szervezet haladéktalanul szavatolótőkét ruházzon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban az 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha a szanálás alá vonható szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedés került foganatosításra;
- d) a szanálás alá vonható szervezet az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens irányítását, és az illetékes hatóság jóváhagyásával kijelentette, hogy garanciát vállal a leányvállalat által vállalt kötelezettségekre, vagy a leányvállalat vonatkozásában fennálló kockázatok nem jelentős mértékűek;
- e) a leányvállalat a szanálás alá vonható szervezet kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárásai alá tartozik;
- f) a szanálás alá vonható szervezet a leányvállalat tőkéjében a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok több mint 50 %-át birtokolja, vagy jogosult a leányvállalat vezető testületi tagjai többségének kinevezésére vagy hivatalból való eltávolítására;
- (4) Egy adott, szanálás alá vonható szervezetnek nem minősül leányvállalat szanálási hatósága akkor is eltekinthet e cikknek az érintett leányvállalatra történő alkalmazásától, ha:
- a) mind a leányvállalat, mind anyavállalata ugyanabban a tagállamban letelepedett, és ugyanannak a szanálás alá vonható csoportnak a tagjai;
- b) az anyavállalat konszolidált alapon, az említett tagállamban, teljesíti a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt;
- c) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy az anyavállalat haladéktalanul szavatolótőkét ruházzon át vagy kötelezettségeket fizessen vissza a leányvállalatnak, amellyel kapcsolatban az 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra került sor, különösen, ha az anyavállalattal kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak vagy az 59. cikk (1) bekezdésében említett hatásköröket gyakoroltak;
- d) az anyavállalat az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens irányítását, és az illetékes hatóság jóváhagyásával kijelentette, hogy garanciát vállal a leányvállalat által vállalt kötelezettségekre, vagy a leányvállalat vonatkozásában fennálló kockázatok nem jelentős mértékűek;
- e) a leányvállalat az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárásai alá tartozik;
- f) az anyavállalat a leányvállalat tőkéjében a részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok több mint 50 %-át birtokolja, vagy joga van a leányvállalat vezető testületi tagjai többségének kinevezésére vagy hivatalból való eltávolítására.
- (5) Amennyiben az (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, a leányvállalat szanálási hatósága engedélyezheti, hogy a leányvállalat a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt teljes egészében vagy részben a szanálás alá vonható szervezet által biztosított garancia révén teljesítse, feltéve, hogy a garancia megfelel a következő feltételeknek:
- a) a garanciát legalább azon követelmény összegével egyenértékű összegben nyújtották, amelyet a garancia helyettesít;
- b) a garancia akkor hívható le, amikor a leányvállalat nem képes kifizetni esedékes adósságait vagy egyéb kötelezettségeit, vagy – amennyiben ez a korábbi – amikor a leányvállalat tekintetében az 59. cikk (3) bekezdésének megfelelő megállapításra kerül sor;
- c) a garancia az összegének legalább 50 %-át kitevő mértékű fedezettel biztosított a 2002/47/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott, pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodás révén;
- d) a garanciát fedező biztosíték teljesíti az 575/2013/EU rendelet 197. cikkében foglalt követelményeket, és megfelelően konzervatív haircutokat követően elegendő a c) pontban említettek szerint biztosított összeg fedezésére;
- e) a garanciát fedező biztosíték tehermentes, és különösen nem szolgál biztosítékként más garanciák fedezésére;
- f) a biztosíték tényleges lejáratával rendelkezik, amely teljesíti az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében említett lejárat feltételeket; és
- g) a biztosítéknak a szanálás alá vonható szervezetről az érintett leányvállalatra történő átruházásának nincs jogi, szabályozási vagy működési akadálya, beleértve azt az esetet is, ha a szanálás alá vonható szervezettel kapcsolatban szanálási intézkedést hoztak.

Az első albekezdés g) pontjának alkalmazásában, a szanalási hatóság kérésére a szanalás alá vonható szervezetnek független, indokolással ellátott írásos jogi véleményt kell rendelkezésre bocsátania, vagy más módon kell bizonyítania, hogy nincs jogi, szabályozási vagy működési akadálya annak, hogy a biztosíték a szanalás alá vonható szervezetről az érintett leányvállalatra kerüljön átruházásra.

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza azokat a módszereket, amelyekkel elkerülhető, hogy az e cikk alkalmazásában elismert, részben vagy egészben, közvetett módon a szanalás alá vonható szervezet által jegyzett instrumentumok gátolják a szanalási stratégia zökkenőmentes végrehajtását. Ezeknek a módszereknek biztosítaniuk kell különösen a veszteségeknek a szanalás alá vonható szervezethez való megfelelő transzferálását, valamint a tőkének a szanalás alá vonható csoportoktól a szanalás alá vonható csoport részét képező, de szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezetekhez való megfelelő transzferálását, továbbá mechanizmust kell biztosítaniuk az e cikk alkalmazásában elismert, leírható, illetve átalakítható instrumentumok kettős beszámításának megakadályozására. Az említett módszereknek valamilyen levonási rendszert vagy hasonlóan szigorú megközelítést kell jelenteniük, és az önmagukban szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezetek számára olyan eredményt kell biztosítaniuk, mint ha az e cikk alkalmazásában elismert, leírható, illetve átalakítható instrumentumokat teljes mértékben és közvetlenül a szanalás alá vonható szervezet jegyzné.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

45g. cikk

Központi szervek és központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek mentessége

A szanalási hatóság részben vagy teljes mértékben mentesítheti a központi szerveket, illetve valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézeteket a 45f. cikk alkalmazása alól, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) a hitelintézetek és a központi szerv felügyeletét ugyanaz az illetékes hatóság látja el, ugyanabban a tagállamban letelepedettek, és ugyanannak a szanalás alá vonható csoportnak a tagjai;
- b) a központi szerv és a tartósan kapcsolt hitelintézményei kötelezettségvállalásai tekintetében egyetemleges felelősség áll fenn és a tartósan kapcsolt hitelintézményei egyes kötelezettségeit vagy kötelezettségvállalásait a központi szerv teljeskörűen garantálja;
- c) a központi szerv és az összes tartósan kapcsolt hitelintézmény szavatolótőkéjére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeire, valamint fizetőképességükre és likviditásukra vonatkozó minimumkövetelmény alakulását, együttesen, ezen intézmények összevont beszámolói alapján követik nyomon;
- d) a központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézet mentessége esetén a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a tartósan kapcsolt intézmények vezetőségének;
- e) az érintett szanalás alá vonható csoport teljesíti a 45e. cikk (3) bekezdésében említett követelményt; és
- f) nincs vagy előreláthatólag nem lesz érdemi, gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy szanalás esetén a központi szerv és a tartósan kapcsolt hitelintézetek között szavatolótőke azonnali átruházására vagy kötelezettségek azonnali visszafizetésére kerüljön sor.

45h. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény meghatározására irányuló eljárás

(1) A szanalás alá vonható szervezet szanalási hatóságának, a csoportszintű szanalási hatóságnak – amennyiben eltér az előzótól –, valamint a szanalás alá vonható csoportnak az egyedi alapon a 45f. cikkben említett követelmény hatálya alá tartozó leányvállalataiért felelős szanalási hatóságoknak a hatáskörükön belül mindent meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttes határozatban rendelkezzenek a következőkről:

- a) az egyes szanalás alá vonható szervezetekre vonatkozó, a konszolidált szanalás alá vonható csoport szintjén teljesítendő követelmény összege; és
- b) a szanalás alá vonható csoport minden egyes, szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezetére vonatkozó, egyedi alapon teljesítendő követelmény összege.

Az együttes határozatnak biztosítania kell a 45e. és a 45f. cikknek való megfelelést, azt teljeskörűen meg kell indokolni, és:

- a) a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága köteles azt a szanálás alá vonható szervezet rendelkezésére bocsátani;
- b) a szanálás alá vonható csoport szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezeteinek szanálási hatóságai kötelesek azt az említett szervezetek rendelkezésére bocsátani;
- c) a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága köteles azt a csoport EU-szintű anyavállalatának rendelkezésére bocsátani, amennyiben a szóban forgó EU-szintű anyavállalat nem ugyanazon szanálás alá vonható csoport szanálás alá vonható szervezete.

Az e cikkel összhangban hozott együttes határozat rendelkezhet úgy, hogy – amennyiben ez összeegyeztethető a szanálási stratégiával, és amennyiben a szanálás alá vonható szervezet közvetve vagy közvetlenül nem vásárolt elegendő, a 45f. cikk (2) bekezdésének megfelelő instrumentumot – a 45c. cikk (7) bekezdésében említett követelményeket a leányvállalat a 45f. cikk (2) bekezdésével összhangban részben olyan instrumentumokkal teljesíti, amelyeket olyan szervezetek számára bocsátottak ki és olyan szervezetek vásároltak meg, amelyek nem tartoznak a szanálás alá vonható csoporthoz.

(2) Amennyiben ugyanahhoz a globálisan rendszerszinten jelentős intézményhez több globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szanálás alá vonható szervezet tartozik, az (1) bekezdésben említett szanálási hatóságoknak tárgyalásokat kell folytatniuk, és – adott esetben, amennyiben ez összeegyeztethető a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény szanálási stratégiájával – meg kell állapodniuk az 575/2013/EU rendelet 72e. cikkének alkalmazásáról, illetve bármilyen olyan korrekcióról, amely egyedi szanálás alá vonható szervezetek esetében a 45d. cikk (4) bekezdésének a) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12. cikkében említett értékek összege, valamint a 45d. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12. cikkében említett értékek összege közötti különbség minimalizálásához vagy kiküszöböléséhez szükséges.

Az említett korrekció a következők mellett alkalmazható:

- a) a korrekciót a teljes kockázati kitettségérték számításának az érintett tagállamok közötti eltérései tekintetében lehet elvégezni a követelmény szintjének módosításával;
- b) a korrekció nem alkalmazható a szanálás alá vonható csoportok közötti, kitettségekből eredő eltérések kiküszöbölésére.

Az ezen irányelv 45d. cikke (4) bekezdésének a) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12. cikkében említett összegek végösszege egyedi szanálás alá vonható szervezetek esetében nem lehet kisebb, mint az ezen irányelv 45d. cikke (4) bekezdésének b) pontjában és az 575/2013/EU rendelet 12. cikkében említett összegek végösszege.

(3) Amennyiben négy hónapon belül nem születik együttes döntés, a (4)–(6) bekezdés szerint kell határozatot hozni.

(4) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó, a 45e. cikkben említett követelményt illetően, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának kell meghoznia az említett követelményre vonatkozó határozatot az alábbiak kellő figyelembevételével:

- a) a szanálás alá vonható csoport szanálás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezeteinek az érintett szanálási hatóságok általi értékelése;
- b) a csoportszintű szanálási hatóság véleménye, amennyiben az eltér a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságától.

Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalta, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának el kell halasztania a határozata meghozatalát, meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia.

Az EBH döntésének figyelembe kell vennie az első albekezdés a) és b) pontját.

A négy hónapos időszakot az 1093/2010/EU rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia a határozatát.

A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

Abban az esetben, ha az EBH az ügynek elé kerülésétől számított egy hónapon belül nem hoz határozatot, a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának határozatát kell alkalmazni.

(5) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn a szanálás alá vonható csoport bármely szervezetére egyedi alapon alkalmazandó, a 45f. cikkben említett követelmény szintjét illetően, az említett szervezetek szanálási hatóságának kell meghozniuk a határozatot az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén:

- a) a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságának írásban kifejezett véleményét és fenntartásait kellőképpen figyelembe vették; és
- b) amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság nem a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága, a csoportszintű szanálási hatóság írásban kifejezett véleményét és fenntartásait kellőképpen figyelembe vették.

Ha a négy hónapos időszak végén a szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága vagy a csoportszintű szanálási hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalta, az egyedi alapon a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságoknak el kell halasztaniuk a határozatuk meghozatalát, meg kell várniuk, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikke (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatukat az EBH határozatával összhangban kell meghozniuk. Az EBH döntésének figyelembe kell vennie az első albekezdés a) és b) pontját.

A négy hónapos időszakot az 1093/2010/EU rendelet szerinti egyeztetési időszaknak kell tekinteni. Az EBH-nak egy hónapon belül kell meghoznia a határozatát.

A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A szanálás alá vonható szervezet szanálási hatósága vagy a csoportszintű szanálási hatóság nem utalhatja az ügyet kötelező erejű közvetítés céljából az EBH elé, amennyiben a leányvállalat szanálási hatósága által meghatározott szint:

- a) 45e. cikkben említett követelménytől való eltérése nem haladja meg a kockázattal súlyozott eszközök az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséérték 2 %-át; és
- b) megfelel a 45c. cikk (7) bekezdésének.

Abban az esetben, ha az EBH az ügynek elé kerülésétől számított egy hónapon belül nem hoz határozatot, a leányvállalatokért felelős szanálási hatóságok határozatai alkalmazandók.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(6) Amennyiben négy hónapon belül azért nem születik együttes határozat, mert véleménykülönbség áll fenn a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó követelmény szintjét, illetve a szanálás alá vonható csoport szervezeteire egyedi alapon alkalmazandó követelmény szintjét illetően, a következőket kell alkalmazni:

- a) az (5) bekezdéssel összhangban határozatot kell hozni a szanálás alá vonható csoport leányvállalataira egyedi alapon alkalmazandó követelmény szintjéről;
- b) a (4) bekezdéssel összhangban határozatot kell hozni a konszolidált szanálás alá vonható csoport szintjén alkalmazandó követelményről.

(7) Az (1) bekezdésben említett együttes határozat, illetve annak hiányában a szanálási hatóságok által hozott, a (4), (5) és (6) bekezdésben említett határozatok kötelező erővel bírnak az érintett szanálási hatóságokra nézve.

Az együttes határozatot, illetve az annak hiányában hozott minden határozatot rendszeresen felül kell vizsgálni és szükség esetén naprakésszé kell tenni.

(8) A szanálási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal együttműködve – elő kell írniuk, hogy a szervezetek teljesítsék a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelményt, és e követelmény teljesítését ellenőrizniük kell, továbbá a szanálási tervek kidolgozásával és naprakészen tartásával párhuzamosan meg kell hozniuk az e cikk szerinti határozatokat.

45i. cikk

Felügyeleti adatszolgáltatás és a követelmények nyilvánosságra hozatala

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett, a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény hatálya alá tartozó szervezeteknek adatokat kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságai és a szanalási hatóságai számára az alábbiakról:

- a) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek és adott esetben az ezen irányelv 45f. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek megfelelő szavatoló-tőkének az összege, valamint ezen összegek az ezen irányelv 45. cikke (2) bekezdésének megfelelően – adott esetben az 575/2013/EU rendelet 72e–72j. cikkével összhangban alkalmazott bármilyen levonást követően – kifejezve;
- b) az egyéb, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek összege;
- c) az a) és a b) pontban említett tételekre vonatkozóan:
 - i. összetételük, beleértve a lejárat szerkezetüket,
 - ii. a rendes fizetési képtelenségi eljárásban meghatározott besorolásuk, valamint
 - iii. az, hogy harmadik ország jogának hatálya alá tartoznak-e, és ha igen, melyik harmadik ország jogának hatálya alá, továbbá az, hogy tartalmazzák-e az ezen irányelv 55. cikkének (1) bekezdésében és az 575/2013/EU rendelet 52. cikke (1) bekezdésének p) és q) pontjában, valamint 63. cikkének n) és o) pontjában említett szerződéses feltételeket.

Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett, egyéb, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek összegéről való adatszolgáltatási kötelezettség nem alkalmazandó azokra a szervezetekre, amelyek az említett információkra vonatkozó adatszolgáltatás időpontjában az (1) bekezdés a) pontjával összhangban számított szavatoló-tőkét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket olyan összegben tartják, amely a 45. cikk (1) bekezdésében említett követelmény legalább 150 %-át teszi ki.

(2) Az (1) bekezdésben említett szervezeteknek az alábbiak szerint kell adatokat szolgáltatniuk:

- a) az (1) bekezdés a) pontjában említett információkról legalább félévenként, és
- b) az (1) bekezdés b) és c) pontjában említett információkról legalább évenként.

Az illetékes hatóság vagy a szanalási hatóság kérésére az (1) bekezdésben említett szervezeteknek a fentieknél gyakrabban kell adatokat szolgáltatniuk az (1) bekezdésben említett információkról.

(3) Az (1) bekezdésében említett, szervezeteknek évente legalább egy alkalommal nyilvánosságra kell hozniuk az alábbi információkat:

- a) az adott esetben a 45f. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt feltételeknek megfelelő szavatoló-tőkének és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az összege;
- b) az a) pontban említett tételek összetétele, beleértve lejárat szerkezetüket és a rendes fizetési képtelenségi eljárásban meghatározott besorolásukat;
- c) a 45e. vagy 45f. cikkben említett, a 45. cikk (2) bekezdése szerint kifejezett, alkalmazandó követelmény.

(4) E cikk (1) és (3) bekezdése nem alkalmazandó azokra a szervezetekre, amelyeknek szanalási terve előírja, hogy a szervezetet rendes fizetési képtelenségi eljárás keretében fel kell számolni.

(5) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza az (1) és a (2) bekezdésben említett felügyeleti adatszolgáltatással kapcsolatos egységes adatszolgáltatási táblákat, a táblák használatára vonatkozó utasításokat és módszereket, az adatszolgáltatás gyakoriságát és időpontjait, valamint fogalom meghatározásokat és informatikai megoldásokat.

Az említett végrehajtás-technikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni az (1) bekezdés c) pontjában említett tételeknek az egyes tagállamok nemzeti fizetési képtelenségi eljárásaiban alkalmazandó besorolására vonatkozó információk közlésének egységes módját.

Az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkének hatálya alá tartozó intézmények vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek esetében az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket adott esetben hozzá kell igazítani az említett rendelet 99. cikkével összhangban elfogadott végrehajtás-technikai standardokhoz.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(6) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a (3) bekezdésben előírt nyilvánosságra hozatalhoz használandó egységes formátumok, a nyilvánosságra hozatal gyakorisága és a kapcsolódó utasítások meghatározása céljából.

A nyilvánosságra hozatalhoz használandó egységes formátumoknak kellően átfogó és összehasonlítható információkat kell tartalmazniuk ahhoz, hogy értékeljék az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek kockázati profiljait és azt, hogy mennyire felelnek meg a 45e. vagy a 45f. cikkben említett, alkalmazandó követelménynek. A nyilvánosságra hozatalhoz használandó formátumoknak lehetőség szerint táblázatosnak kell lenniük.

Az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkének hatálya alá tartozó intézmények vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek esetében az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket adott esetben hozzá kell igazítani az említett rendelet 434. cikkével összhangban elfogadott végrehajtás-technikai standardokhoz.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Szanalási intézkedések végrehajtása vagy az 59. cikkben említett leírási vagy átalakítási hatáskör gyakorlása esetén a (3) bekezdésben említett nyilvánosságra hozatali követelmények a 45m. cikkben említett, a 45e., illetve a 45f. cikkben foglalt követelmények teljesítésére vonatkozó határidőtől kezdve alkalmazandók.

45j. cikk

Adatszolgáltatás az EBH részére

(1) A szanalási hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó azon minimumkövetelményről, amelyet a 45e. vagy 45f. cikkkel összhangban a joghatóságuk alá tartozó minden egyes szervezet tekintetében megállapítottak.

(2) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza az egységes adatszolgáltatási táblákat, e táblák használatára vonatkozó utasításokat és módszereket, az adatszolgáltatás gyakoriságát és időpontjait, valamint azokat a fogalom meghatározásokat és informatikai megoldásokat, amelyeket a szanalási hatóságoknak – az illetékes hatóságokkal egyeztetve – alkalmazniuk kell az információk azonosítására és az EBH-nak történő továbbítására az (1) bekezdés céljával összhangban.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

45k. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény megsértése

(1) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45ge., illetve a 45f. cikkben említett minimumkövetelmény bármilyen megsértésével szemben az érintett hatóságoknak az alábbiak közül legalább egy eszköz alkalmazásával kell fellépniük:

- a) a szanalhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök gyakorlása, a 17. és a 18. cikkkel összhangban;
- b) a 16a. cikkben említett hatáskör gyakorlása;
- c) a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett intézkedések;
- d) a 27. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések;
- e) a 110. és 111. cikknek megfelelő közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések.

Az érintett hatóságok ezenkívül arra vonatkozó értékelést is végezhetnek, hogy adott esetben a 32., a 32a. vagy a 33. cikkkel összhangban az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezet fizetésképtelen-e vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik-e.

(2) A szanalási hatóságoknak és az illetékes hatóságoknak egyeztetniük kell egymással az (1) bekezdésben említett vonatkozó hatásköreik gyakorlása során.

45l. cikk

Jelentések

(1) Az EBH-nak – az illetékes hatóságokkal és a szanálási hatóságokkal együttműködve – évente jelentést kell benyújtania a Bizottságnak legalább az alábbiakról:

- a) hogyan hajtották végre nemzeti szinten a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó, a 45e. vagy a 45f. cikk szerint meghatározott követelményt, különös tekintettel arra, hogy voltak-e eltérések a tagállamok között a hasonló szervezetek vonatkozásában meghatározott szinteket illetően;
- b) hogyan alkalmazták a szanálási hatóságok a 45b. cikk (4), (5) és (7) bekezdésében említett hatásköröket, és voltak-e eltérések a tagállamok között e hatáskörök gyakorlásában;
- c) az intézmények és szervezetek szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összesített szintje és összetétele, a tárgyidőszakban kibocsátott instrumentumok értéke, valamint az alkalmazandó követelmények teljesítéséhez szükséges további összegek.

(2) Az EBH-nak az (1) bekezdésben előírt éves jelentésen felül háromévenként jelentést kell benyújtania a Bizottságnak, amelyben értékeli a következőket:

- a) a szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény által, valamint az említett minimumkövetelmény esetleges javasolt harmonizált szintje által a következőkre gyakorolt hatás:
 - i. a pénzügyi piacok általában, és ezen belül különösen a fedezetlen, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok és a származtatott pénzügyi eszközök piaca;
 - ii. az intézmények üzleti modelljei és mérlegstruktúrái, különösen az intézmények forrásbevonási profilja és forrásbevonási stratégiája, valamint a csoportok jogi és működési struktúrája;
 - iii. az intézmények nyereségessége, különös tekintettel forrásbevonási költségeikre;
 - iv. a kitettségek áthelyezése olyan szervezetekbe, amelyek nem tartoznak prudenciális felügyelet hatálya alá;
 - v. a pénzügyi innováció;
 - vi. a szavatolótőke-instrumentumok és az alárendelt leírható, illetve átalakítható instrumentumok előfordulási gyakorisága, továbbá az ilyen instrumentumok jellege és értékesíthetősége;
 - vii. az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek kockázatvállalási magatartása;
 - viii. az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek eszközei megterhelésének a szintje;
 - ix. az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek által a minimumkövetelményeknek való megfelelés érdekében tett intézkedések és különösen az, hogy a minimumkövetelmények teljesítésének eléréséhez milyen mértékben vettek igénybe eszközállomány-csökkentést, hosszú lejáratú hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátását és tőkebevonást; továbbá
 - x. a hitelintézetek általi hitelezés szintje, különös tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak, a helyi hatóságoknak, a regionális kormányzatoknak és a közszektorbeli intézményeknek való hitelezésre, valamint a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek keretében történő hitelnyújtást is;
- b) a minimumkövetelmények és az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatolótőke-követelmények, tőkeáttétel és likviditási követelmények kölcsönhatása;
- c) az intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek annak érdekében történő független tőkebevonásra vagy piaci forrásbevonásra való képessége, hogy meg tudjanak felelni az esetlegesen javasolt harmonizált minimumkövetelményeknek.

(3) Az (1) bekezdésben említett jelentést a jelentés utolsó tárgyévét követő naptári év szeptember 30-ig kell benyújtania a Bizottságnak. Az első jelentést ... [ezen irányelv alkalmazásának kezdőnapja utáni év szeptember 30]-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A (2) bekezdésben említett jelentésnek három naptári évre kell vonatkoznia, és azt a jelentés utolsó tárgyévét követő naptári év december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak. Az első jelentést 2022. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

45m. cikk

Átmeneti és a szanalást követő intézkedések

(1) A 45. cikk (1) bekezdésétől eltérve a szanalási hatóságoknak megfelelő átmeneti időszakot kell meghatározniuk az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy meg tudjanak felelni a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve adott esetben a 45b. cikk (4), (5) és (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek. Az intézményeknek és a szervezeteknek 2024. január 1-jétől meg kell felelniük a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek.

A szanalási hatóságnak a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelmények, illetve adott esetben a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelmények tekintetében meg kell határoznia egy olyan közbenső célszintet, amelyet az intézményeknek és a 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezeteknek 2022. január 1-én teljesíteniük kell. Általános szabályként a közbenső célszintnek biztosítania kell azt, hogy a szavatolótökhöz és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekhez kapcsolódó követelmények egyenletes folyamat során, fokozatosan kerüljenek teljesítésre.

Amennyiben az a (7) bekezdésben említett kritériumok alapján kellően indokolt és célravezető, a szanalási hatóság a 2024. január 1-jéig tartó időszaknál hosszabb átmeneti időszakot is meghatározhat a következőkre figyelemmel:

- a) a szervezet pénzügyi helyzetének alakulása;
- b) kilátás arra, hogy a szervezet észszerű időn belül képes lesz megfelelni a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelményeknek; valamint
- c) a szervezet képes-e felváltani azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vagy azok futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében, valamint ezen irányelv 45b. cikkében vagy 45f. cikkének (2) bekezdésében megállapított feltételeknek, és ha nem, akkor az erre való képtelenség egyedi okokra vezethető-e vissza vagy az egész piacot érintő zavarnak tudható be.

(2) A 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésében említett követelmények minimumszintjének teljesítésére vonatkozó határidő 2022. január 1.

(3) A 45c. cikk (5) és (6) bekezdésében említett követelmények minimumszintjei nem alkalmazandók a következő naptól számított két éves időszakban:

- a) amikor a szanalási hatóság a hitelezői feltőkésítési eszközt alkalmazta; vagy
- b) amikor a szanalás alá vonható szervezet olyan, a 32. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett olyan alternatív magánszektorbeli intézkedést vezetett be, amellyel tőkeinstrumentumokat és egyéb kötelezettségeket írt le vagy elsődleges alapvető instrumentumokká alakított át, vagy amikor a leírási vagy az átalakítási hatásköröket az 59. cikkkel összhangban az említett szanalás alá vonható szervezet tekintetében gyakorolják a szanalás alá vonható szervezet szanalási eszközök alkalmazása nélküli feltőkésítése céljából.

(4) A 45b. cikk (4) és (7) bekezdésében említett követelményeket, valamint a 45c. cikk (5) és (6) bekezdését nem kell alkalmazni az attól a naptól számított három éves időszakban, amikor a szanalás alá vonható szervezetet vagy azt a csoportot, amelynek a szanalás alá vonható szervezet a részét képezi, globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosították, vagy amikor a szanalás alá vonható szervezet a 45c. cikk (5) vagy (6) bekezdésében említett helyzetbe került.

(5) A 45. cikk (1) bekezdésétől eltérve a szanalási hatóságoknak megfelelő átmeneti időszakot kell meghatározniuk a 45e. vagy a 45f. cikkben megállapított követelményeknek, illetve adott esetben a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésének alkalmazásából eredő követelménynek való megfelelésre azon intézmények vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, amelyek tekintetében szanalási eszközök alkalmazására, vagy a leírásra, illetve az átalakításra vonatkozó, az 59. cikkben említett hatáskör gyakorlására került sor.

(6) Az (1)-(5) bekezdés alkalmazásában a szanalási hatóságoknak az átmeneti időszakon belüli minden 12 hónapos időtartamra vonatkozóan közölniük kell az intézménnyel vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezettel a szavatolótökhöz és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény tervezett mértékét, ezzel segítve elő a veszteségviselő és feltőkésítési képesség fokozatos kiépülését. Az átmeneti időszak végén a szavatolótökhöz és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek adott esetben meg kell egyeznie a 45b. cikk (4), (5) vagy (7) bekezdésében, a 45c. cikk (5) és (6) bekezdésében, a 45e. vagy a 45e. cikkben meghatározott összeggel.

(7) Az átmeneti időszakok meghatározásakor a szanalási hatóságoknak a következőket kell figyelembe venniük:

- a) a betétek előfordulási gyakorisága, valamint a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok hiánya a finanszírozási modellben;

- b) a tőkepiacokhoz való hozzáférés a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek esetében;
- c) milyen mértékben szükséges a szanalás alá vonható szervezetnek az elsődleges alapvető tőkére támaszkodnia a 45e. cikkben említett követelmény teljesítéséhez.

(8) Az (1) bekezdésre figyelemmel a szanalási hatóságokat nem lehet megakadályozni abban, hogy utólagosan módosítsák akár az átmeneti időszakot, akár a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelménynek a (6) bekezdés szerint közölt, tervezett mértékét.”;

- 18. A 46. cikkben a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés helyébe a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” kifejezés lép;
- 19. A 47. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek „kifejezés” helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” kifejezés lép;
- 20. A 48. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) akkor és csak akkor, ha a részvények, tulajdonviszonyt megtestesítő egyéb instrumentumok, releváns tőkeinstrumentumok és a hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek e bekezdés a)–d) pontja szerinti teljes csökkentése kisebb, mint a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összege, a hatóságok az e bekezdés a), b), c) és d) pontja szerinti leírással együttesen a 47. cikk (3) bekezdésének b) és c) pontjában említett összegek együttes összegének eléréséhez szükséges mértékig csökkentik – a rendes fizetéseképtelenségi eljárások kielégítési sorrendje szerint, ideértve a betéteknek a 108. cikkben meghatározott besorolását is – a 44. cikk alapján a többi, hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettség, többek között a 108. cikk (3) bekezdésében említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok tőkeösszegét vagy az ezek tekintetében esedékes összeget.”;

- b) a (2) bekezdésben a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” kifejezés helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” kifejezés lép;

- c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A tagállamok biztosítják, hogy az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett szervezetek tekintetében a szavatolótőke-elemkből származó összes követelést a rendes fizetéseképtelenségi eljárást szabályozó nemzeti jogszabályaikban a kielégítési sorrendben hátrébb sorolják, mint az olyan követeléseket, amelyek nem szavatolótőke-elemből származnak.

Az első albekezdés alkalmazása céljából, amennyiben egy instrumentumot csak részben ismernek el szavatolótőke-elemként, a teljes instrumentumot szavatolótőke-elemből származó követelésnek kell tekinteni, és hátrébb kell sorolni, mint az olyan követeléseket, amelyek nem szavatolótőke-elemből származnak.”;

- 21. Az 55. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„55. cikk

A hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerése

(1) A tagállamok előírják az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetek számára, hogy foglaljanak bele a szerződésbe egy olyan szerződéses feltételt, amely alapján a hitelező vagy a kötelezettséget keletkeztető megállapodásban vagy instrumentumban részes fél elismeri, hogy a kötelezettség leírasi és átalakítási hatáskörök hatálya alá tartozhat, továbbá elismeri, hogy az e hatáskörök szanalási hatóság általi gyakorlása révén megvalósuló minden tőkeösszeg-csökkentés vagy az esedékes összeg csökkentése, valamint az ilyen átalakítások és bevonások rá nézve kötelező erejűek, feltéve, hogy e kötelezettség megfelel valamennyi alábbi feltételnek:

- a) a kötelezettség nincs kizárva a 44. cikk (2) bekezdése értelmében;
- b) a kötelezettség nem a 108. cikk a) pontjában említett betét;
- c) a kötelezettség harmadik ország jogának hatálya alá tartozik;
- d) a kötelezettség a tagállam által az ezen szakasz átültetése céljából elfogadott rendelkezések alkalmazásának kezdőnapja után kerül kibocsátásra vagy keletkezik.

A szanalási hatóságok dönthetnek úgy, hogy az e bekezdés első albekezdésében foglalt kötelezettség nem alkalmazandó azon intézményekre vagy szervezetekre, amelyekre vonatkozóan a 45. cikk (1) bekezdése szerinti követelmény megegyezik a 45c. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott veszteségviselési összeggel, amennyiben az első albekezdés a)–d) pontjában említett feltételeket teljesítő és az említett albekezdésben meghatározott szerződéses feltételt nem tartalmazó szerződésekből adódó kötelezettségek nem számítanak bele e követelmény teljesítésébe.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, amennyiben egy tagállam szanálási hatósága megállapítja, hogy az első albekezdésben említett kötelezettségek vagy instrumentumok a harmadik ország joga vagy az ezzel a harmadik országgal kötött kötelező érvényű megállapodás értelmében valamely tagállam szanálási hatósága leírasi és átalakítási hatásköreinek hatálya alá tartozhatnak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet arra a megállapításra jut, hogy jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető, hogy az (1) bekezdésben említett feltételt kikösse a releváns kötelezettséget szabályozó szerződéses rendelkezésekben, az intézmény vagy szervezet értesíti a szanálási hatóságot erről a megállapításáról, indokolást fűz hozzá, valamint megjelöli, hogy a szóban forgó kötelezettség melyik osztályba tartozik. Az intézménynek vagy szervezetnek át kell adnia a szanálási hatóságnak valamennyi olyan információt, amelynek rendelkezésre bocsátását a szanálási hatóság az értesítés kézhezvételét követő észszerű időtartamon belül kéri annak a szanálási hatóság általi értékeléséhez, hogy a szóban forgó értesítés milyen hatást gyakorol az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságára.

A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdés első albekezdése szerinti értesítés esetén az (1) bekezdéssel összhangban előírt feltételnek a szerződéses rendelkezésekbe foglalására vonatkozó kötelezettség automatikusan felfüggesztésre kerüljön, mégpedig azonnal, amint a szanálási hatóság kézhez kapja az értesítést.

Ha a szanálási hatóság – figyelembe véve, hogy biztosítani kell az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságát – arra a következtetésre jut, hogy jogi vagy egyéb szempontból kivitelezhető az (1) bekezdésnek megfelelően előírt valamely feltételt belefoglalni a szerződéses rendelkezésekbe, az első albekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő észszerű időn belül elő kell írnia e szerződéses feltétel szerződésbe foglalását. A szanálási hatóság emellett előírhatja az intézmény vagy szervezet számára, hogy módosítsa a hitelezői feltőkésítés szerződéses elismerése alóli mentesítés alkalmazására vonatkozó gyakorlatait.

Az e bekezdés első albekezdésében említett kötelezettségek nem foglalhatnak magukban kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat, járulékos tőkeinstrumentumokat és a 2. cikk (1) bekezdése 48. pontjának ii. alpontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokat, amennyiben az említett instrumentumok biztosíték nélküli kötelezettségek. Az e bekezdés első albekezdésében említett kötelezettségeket továbbá előbbre kell sorolni a 108. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja, valamint a 108. cikk (3) bekezdése szerinti besorolású kötelezettségeknél.

Ha a szanálási hatóság egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet szanálhatóságának a 15. és 16. cikkel összhangban történő értékelése keretében, vagy bármely más időpontban azt állapítja meg, hogy egy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket tartalmazó kötelezettség-osztályon belül azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek az e bekezdés első albekezdésével összhangban nem tartalmazzák az (1) bekezdésben említett szerződéses feltételt, valamint azoknak a kötelezettségeknek az aránya, amelyek a 44. cikk (2) bekezdése alapján ki vannak zárva a leírasi vagy átalakítási eszközök alkalmazásából, vagy amelyek a 44. cikk (3) bekezdése alapján valószínűleg ki lesznek zárva az említett eszközök alkalmazásából, együttesen meghaladja az adott osztály 10 %-át, haladéktalanul fel kell mérnie e konkrét ténynek az adott intézmény vagy szervezet szanálhatóságára gyakorolt hatását, beleértve a szanálhatóságra gyakorolt azon hatást is, amely a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlása során a 73. cikkben előírt hitelezői védintézkedések megszegésének kockázatából ered.

Ha a szanálási hatóság az e bekezdés ötödik albekezdésében említett értékelés alapján arra a megállapításra jut, hogy azok a kötelezettségek, amelyek az e bekezdés első albekezdésével összhangban nem tartalmazzák az (1) bekezdésben említett szerződéses feltételt, jelentős akadályt jelentenek a szanálhatóság szempontjából, adott esetben a 17. cikkben meghatározott hatáskörök gyakorlásával kell kiküszöbölnie a szanálhatóság előtt álló adott akadályt.

Azok a kötelezettségek, amelyekre vonatkozóan az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet nem foglalja bele a szerződéses rendelkezésekbe az e cikk (1) bekezdésében előírt feltételt, vagy amelyek esetében e bekezdéssel összhangban nem alkalmazandó ez a követelmény, nem vehetők figyelembe a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény kiszámításakor.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok előírassák az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek számára, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltétel jogi végrehajthatóságára és hatályosságára vonatkozó jogi szakvéleményt nyújtsanak be a hatóságokhoz.

(4) Amennyiben egy intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet nem foglalja bele az e cikk (1) bekezdésében előírt valamely szerződéses feltételt egy releváns kötelezettségre irányadó szerződéses rendelkezésekbe, ez nem akadályozhatja meg a szanálási hatóságot abban, hogy a szóban forgó kötelezettség tekintetében gyakorolja a leírasi, illetve átalakítási hatásköröket.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia abból a célból, hogy pontosabban meghatározza az (1) bekezdésben említett kizárás hatálya alá tartozó kötelezettségek jegyzékét és az (1) bekezdésben előírt szerződéses feltétel tartalmát, figyelembe véve az intézmények különböző üzleti modelljeit.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2015. július 3-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadjja.

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

- a) azon a feltételek, amelyek mellett jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető az, hogy az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltételt kikösse a kötelezettségek bizonyos kategóriáira vonatkozóan;
- b) azon feltételek, amelyek mellett a szanalási hatóságnak elő kell írnia a (2) bekezdés harmadik albekezdése szerinti szerződéses feltétszerződésbe foglalását;
- c) az az észszerű időtartam, amelyen belül a szanalási hatóságnak elő kell írnia a (2) bekezdés harmadik albekezdése szerinti szerződéses feltétel szerződésbe foglalását.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadjja.

(7) A szanalási hatóságnak, amennyiben szükségesnek ítéli, meg kell határoznia a kötelezettségek azon kategóriáit, amelyek esetében az intézmény vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezet megállapíthatja, hogy a (6) bekezdés alkalmazásnak eredményeként részletesebben meghatározott feltételek alapján jogi vagy egyéb szempontból nem kivitelezhető az e cikk (1) bekezdésében említett szerződéses feltétel szerződésbe foglalása.

(8) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a (2) bekezdés alkalmazása céljából a szanalási hatóságok részére tett értesítések egységes formátumának és mintáinak meghatározása érdekében.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban elfogadjja.”;

22. A IV. cím V. fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„Tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírása vagy átalakítása”;

23. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő cím lép:

„A releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírását vagy átalakítását előíró követelmény”;

b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör a következőképpen gyakorolható:

a) szanalási intézkedéstől függetlenül; vagy

b) szanalási intézkedéssel együtt, amennyiben a 32., a 32a. vagy a 33. cikkben meghatározott szanalási feltételek teljesülnek.

Amennyiben a releváns tőkeinstrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket a szanalás alá vonható szervezet közvetetten, az ugyanabba a szanalás alá vonható csoportba tartozó más szervezeteken keresztül vásárolta meg, a veszteségek tényleges áthárítása, valamint az érintett szervezetnek a szanalás alá vonható szervezet általi feltőkésítése céljából az említett releváns tőkeinstrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására, illetve átalakítására vonatkozó hatáskör gyakorlásával egyidejűleg ugyanezt a hatáskört az érintett szervezet anyavállalata vagy a nem szanalás alá vonható szervezetnek minősülő más anyavállalatok szintjén is gyakorolni kell.

A releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanalási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlását követően el kell végezni a 74. cikkben előírt értékelést, és alkalmazni kell a 75. cikket.”;

c) a szöveg a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskörnek a szanalási intézkedéstől függetlenül történő gyakorlása csak azon leírható, illetve átalakítható kötelezettségek vonatkozásában lehetséges, amelyek – a kötelezettségek hátralévő futamidejére vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 72c. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltétel kivételével – megfelelnek az ezen irányelv 45f. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételeknek.

A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatáskör gyakorlásakor a leírásra vagy átalakításra a 34. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett elvvel összhangban kerüljön sor.

(1b) Amennyiben egy szanalás alá vonható szervezetre, illetve – rendkívüli körülmények esetén, a szanalási tervtől eltérve – egy szanalás alá vonható szervezetnek nem minősülő szervezetre vonatkozóan szanalási intézkedést hoznak, a 60. cikk (1) bekezdésével összhangban az adott szervezet szintjén csökkentett, leírt vagy átalakított összegeket figyelembe kell venni az érintett szervezetre alkalmazandó, a 37. cikk (10) bekezdésében és 44. cikk (5) bekezdésének a) pontjában vagy a 44. cikk (8) bekezdésének a) pontjában megállapított küszöbértékekre vonatkozó számításokban.”;

d) a (2) bekezdésében –a „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a következő lép: „tőkeinstrumentumok, valamint az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek”;

e) a (3) bekezdésben a bevezető szöveg és az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok előírják, hogy a szanalási hatóságok a 60. cikkel összhangban, késedelem nélkül gyakorolják a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskörüket az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok és az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tekintetében, amennyiben a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:

a) bármiféle szanalási intézkedés megtétele előtt megállapításra került, hogy a 32., a 32a. és a 33. cikkben meghatározott szanalási feltételek teljesültek; vagy

b) az érintett hatóság megállapítja, hogy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett intézmény vagy szervezet nem lesz többé életképes, hacsak a releváns tőkeinstrumentumok és az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tekintetében nem gyakorolják az említett hatáskört.”;

f) a (4) és (10) bekezdésében szereplő „tőkeinstrumentumok” kifejezés helyébe a következő szövegrész lép: „tőkeinstrumentumok vagy az (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek”;

24. A 60. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő cím lép:

„A releváns tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek leírására vagy átalakítására vonatkozó rendelkezések”;

b) az (1) bekezdés az alábbi d) ponttal egészül ki:

„d) az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek tőkeösszege leírásra vagy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká való átalakításra kerül, vagy mindkettő megtörténik a 31. cikkben említett szanalási célok eléréséhez szükséges mértékig vagy a releváns leírható, illetve átalakítható kötelezettségek mértékig, attól függően, hogy melyik a kisebb.”;

c) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Amikor egy releváns tőkeinstrumentum vagy egy az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettség tőkeösszege leírásra kerül:

a) a tőkeösszeg csökkenésének tartósnak kell lennie, a 46. cikk (3) bekezdésében szereplő visszatérítési mechanizmussal összhangban lévő bármilyen leírást feltételezve;

- b) a releváns tőkeinstrumentum vagy az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettség birtokosával szemben nem maradhat fenn az instrumentum leírásra került összegének megfelelő vagy azzal kapcsolatos kötelezettség, kivéve az esetleges már felhalmozott kötelezettségeket, valamint a leírási hatáskör gyakorlásának jogszerűsége ellen benyújtott fellebbezés eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket;
- c) a (3) bekezdés szerinti kompenzáció kívül semmilyen kompenzáció kifizetésére nem kerül sor a releváns tőkeinstrumentumok vagy az 59. cikk (1a) bekezdésében említett kötelezettségek birtokosai részére.”;
- d) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:
- i. a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:
- „A releváns tőkeinstrumentumoknak és az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek az e cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti átalakítása céljából a szanálási hatóságok előírhatják az intézményeknek vagy az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezeteknek, hogy bocsássanak ki elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat a releváns tőkeinstrumentumok és az ilyen leírható, illetve átalakítható kötelezettségek birtokosai számára. A releváns tőkeinstrumentumok és az ilyen kötelezettségek csak akkor alakíthatók át, ha teljesülnek a következő feltételek:”
- ii. a d) pontban szereplő „az egyes releváns tőkeinstrumentumok” szövegrész helyébe a következő szövegrész lép: „az egyes releváns tőkeinstrumentumok vagy az egyes, az 59. cikk (1a) bekezdésben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségek.”;

25. A 61. cikk (3) bekezdése a következő új albekezdéssel egészül ki:

„Ha az ezen irányelv 59. cikkének (1a) bekezdésében említett releváns tőkeinstrumentumokat vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket figyelembe veszik az ezen irányelv 45f. cikkének (1) bekezdésében említett követelmény teljesítéséhez, az ezen irányelv 59. cikke (3) bekezdésében említett megállapítás megtételéért azon tagállam megfelelő hatósága a felelős, amelyben az intézményt vagy az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) vagy d) pontjában említett szervezetet a 2013/36/EU irányelv III. címének megfelelően engedélyezték.”;

26. A 62. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép::

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 45f. cikkben említett követelmény egyedi alapon történő teljesítése céljából releváns tőkeinstrumentumokat vagy az 59. cikk (1a) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeket kibocsátó, vagy a szavatoló-tőke-követelmények egyedi vagy összevont alapon történő teljesítése céljából elismerhető releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó leányvállalatra vonatkozó, az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontjában említett megállapítás megtétele előtt a megfelelő hatóság teljesítse az alábbi követelményeket:

a) az 59. cikk (3) bekezdésének b), c), d) vagy e) pontja szerinti megállapítás megtételének mérlegelésekor az érintett szanálás alá vonható szervezet szanálási hatóságával való konzultációt követően a megfelelő hatóságnak az említett szanálási hatósággal folytatott konzultációt követő 24 órán belül értesítenie kell:

- i. az összevont felügyeletet ellátó hatóságot, valamint – amennyiben az egy másik hatóság – annak a tagállamnak a megfelelő hatóságát, amelyben az összevont felügyeletet ellátó hatóság található;
- ii. az ugyanazon szanálás alá vonható csoportba tartozó olyan egyéb szervezetek szanálási hatóságait, amelyek közvetlenül vagy közvetve a 45f. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeket vásároltak a 45f. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó szervezettől;

b) az 59. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerinti megállapítás megtételének mérlegelésekor a megfelelő hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell egyrészt az azon releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó valamennyi intézményért vagy az 1. cikk (1) bekezdése b), c) vagy d) pontjában említett szervezetért felelős illetékes hatóságot, amely instrumentumok kapcsán a leírási vagy átalakítási hatásköröket gyakorolni kell, ha a megállapítás megtételére sor kerül, másrészt – amennyiben az egy másik hatóság – azoknak a tagállamoknak a megfelelő hatóságát, amelyekben az említett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóság található.”;

b) a (4) bekezdésében a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben megtörtént az (1) bekezdés szerinti értesítés, a megfelelő hatóságnak az említett bekezdés a) pontjának i. alpontjával vagy b) pontjával összhangban értesített hatóságokkal folytatott konzultációt követően értékelnie kell a következőket.”;

27. A 63. cikk (1) bekezdése e), f) és j) pontjában a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szövegrész helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” szövegrész lép;
28. A 66. cikk (4) bekezdésében a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szövegrész helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” szövegrész lép;
29. A 68. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (3) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:
- „Feltéve, hogy a szerződés szerinti érdemi kötelezettségek, többek között a fizetési és szállítási kötelezettségek, valamint a biztosíték rendelkezésre bocsátása továbbra is teljesítésre kerülnek, a válságmegelőzési intézkedések alkalmazása, egyes kötelezettségeknek a 33a. cikk szerinti felfüggesztése, illetve a válságkezelési intézkedések alkalmazása – és az ilyen intézkedés alkalmazásához közvetlenül kapcsolódó bármilyen esemény bekövetkezése – önmagában egyik fél számára sem teszi lehetővé az alábbiakat:”
- b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(5) A 33a., 69. vagy 70. cikk szerinti felfüggesztés vagy korlátozás nem jelenti az e cikk (1) és (3) bekezdésének, valamint a 71. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a szerződéses kötelezettségek nemteljesítését.”;
30. A 69. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(4) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztések nem alkalmazandók olyan fizetési és szállítási kötelezettségekre, amelyek a következőkkel szemben állnak fenn:
- a) a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek és rendszerüzemeltetők;
- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert harmadik országbeli központi szerződő felek;
- c) központi bankok.”;
- b) az (5) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:
- „A szanalási hatóságoknak meg kell határozniuk a szóban forgó hatáskör hatályát, figyelembe véve minden egyes eset körülményeit. A szanalási hatóságoknak különösen gondosan kell mérlegelniük a felfüggesztés kiterjesztését a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontjában meghatározott biztosítható betétekre, különösen pedig az olyan biztosított betétekre, amelyek természetes személyeknek valamint a mikro-, kis- és középvállalkozásoknak a birtokában vannak.
- A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy amennyiben a fizetési vagy szállítási kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör gyakorlására biztosítható betétek tekintetében kerül sor, a szanalási hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a betétesek ezekből a betétekből megfelelő napi összegekhez hozzáférjenek.”;

- b) az Unióban a 648/2012/EU rendelet 14. cikke alapján engedélyezett központi szerződő felek, valamint az ESMA által a 648/2012/EU rendelet 25. cikke alapján elismert harmadik országbeli központi szerződő felek; vagy
- c) a központi bankok vonatkozásában.”;

33. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„71a. cikk

A jogfelfüggesztő szanálási hatáskör szerződéses elismerése

(1) A tagállamok előírják az intézmények és az 1. cikk (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett szervezetek számára, hogy az általuk megkötött és harmadik ország jogának hatálya alá tartozó pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele olyan rendelkezéseket, amelyek alapján a felek elismerik, hogy a pénzügyi szerződés a szanálási hatóság azon hatáskörei gyakorlásának hatálya alá tartozhat, melyek értelmében az a 33a., a 69., a 70. és a 71. cikknek megfelelően jogokat és kötelezettségeket függeszthet fel vagy korlátozhat, továbbá elismerik, hogy a 68. cikkben említett kötelezettségek kötelező erejűek rájuk nézve.

(2) A tagállamok előírhatják azt is, hogy az uniós anyavállalatok gondoskodjanak arról, hogy harmadik országbeli leányvállalataik az (1) bekezdésben említett pénzügyi szerződésekbe foglaljanak bele olyan feltételeket, amelyekben kizárják annak lehetőségét, hogy az EU-szintű anyavállalat jogait és kötelezettségeit felfüggesztő vagy korlátozó hatáskör szanálási hatóság általi, (1) bekezdés szerinti gyakorlása a szóban forgó szerződések viszonylatában érvényes indokként szolgáljon a korai felmondásra, a felfüggesztésre, a módosításra, a nettósításra, az egymással szembeni elszámolási jog gyakorlására vagy a hitelbiztosítékok érvényesítésére.

Az első albekezdésben foglalt követelmény alkalmazására az olyan harmadik országbeli leányvállalatok viszonylatában kerülhet sor, amelyek:

- a) hitelintézetek;
- b) befektetési vállalkozások (vagy befektetési vállalkozások lennének, ha központi irodájuk a releváns tagállamban lenne); vagy
- c) pénzügyi vállalkozások.

(3) Az (1) bekezdés minden olyan pénzügyi szerződés viszonylatában alkalmazandó, amely:

- a) az e cikk átültetése céljából nemzeti szinten elfogadott rendelkezések hatálybalépését követően új kötelezettséget keletkeztet vagy érdemben módosít valamely meglévő kötelezettséget;
- b) egy vagy több olyan felmondási vagy hitelbiztosíték-érvényesítési jog gyakorlását írja elő, amely vonatkozásában a 33a., a 68., a 69., a 70. vagy a 71. cikk alkalmazandó lenne, ha a szóban forgó pénzügyi szerződésre tagállami jog lenne az irányadó.

(4) Ha valamely intézmény vagy szervezet nem illeszti be az e cikk (1) bekezdésével összhangban előírt szerződéses rendelkezést, az nem jelenti azt, hogy a szanálási hatóság az adott pénzügyi szerződés viszonylatában nem élhet a 33a., a 68., a 69., a 70. vagy a 71. cikkeken említett hatáskör alkalmazásának a lehetőségével.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia abból a célból, hogy pontosabban meghatározza az (1) bekezdés értelmében beillesztendő rendelkezés tartalmát, figyelembe véve az intézmények és a szervezetek különböző üzleti modelljeit.

Az EBH-nak 2020. június 28-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja.”;

34. A 88. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 89. cikkre is figyelemmel a csoportszintű szanálási hatóságoknak szanálási kollégiumokat kell létrehozniuk abból a célból, hogy azok végrehajtsák a 12., 13., 16., 18., 45–45h., 91. és 92. cikkben említett feladatokat, és adott esetben biztosítsák a harmadik országok szanálási hatóságaival való együttműködést és koordinációt.”;

- b) az (1) bekezdés második albekezdésének i) pontjában a „45. cikk” szövegrész helyébe a „45–45h. cikk” szövegrész lép;

35. A 89. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„89. cikk

Európai szanálási kollégiumok

(1) Amennyiben egy harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat két vagy több tagállamban rendelkezik Unióban letelepedett leányvállalattal vagy EU-szintű anyavállalattal, vagy két vagy több tagállam által jelentősnek tekintett két vagy több uniós fiókteleppel, azon tagállamok szanálási hatóságainak, ahol az említett szervezetek letelepedtek, vagy ahol az említett jelentős fióktelepek találhatóak, egyetlen európai szanálási kollégiumot kell létrehozniuk.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett európai szanálási kollégiumnak az e cikk (1) bekezdésében említett szervezetek, és a kapcsolódó feladatok esetében a fióktelepek tekintetében kell végrehajtaniuk a 88. cikkben meghatározott funkciókat és feladatokat.

Az e bekezdés első albekezdésében említett feladatok közé kell tartoznia a 45–45h. cikkben említett követelmény meghatározásának.

A 45–45h. cikkben említett követelmény meghatározása során az európai szanálási kollégium tagjainak figyelembe kell venniük a harmadik országbeli hatóságok által elfogadott globális szanálási stratégiát, amennyiben van ilyen.

Ha a globális szanálási stratégia értelmében az Unióban letelepedett leányvállalatok vagy az EU-szintű anyavállalat és annak leányintézményei, amelyek nem szanálás alá vonható szervezetek, és az európai szanálási kollégium tagjai egyetértenek ezzel a stratégiával, akkor az Unióban letelepedett leányvállalatok vagy összevont alapon az EU-szintű anyavállalat kötelesek teljesíteni a 45f. cikk (1) bekezdésében említett követelményt a 45f. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett instrumentumok kibocsátásával valamely harmadik országban letelepedett végső anyavállalatuk vagy az említett végső anyavállalat ugyanabban a harmadik országban letelepedett leányvállalatának, vagy a 45f. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételek mellett egyéb szervezetek részére való kibocsátásával.

(3) Ha csak egyetlen EU-szintű anyavállalat tulajdonában van a harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat összes unióbeli leányvállalata, az európai szanálási kollégium elnöki tisztségét azon tagállam szanálási hatóságának kell betöltenie, ahol az EU-szintű anyavállalat letelepedett.

Amennyiben az első albekezdés nem alkalmazható, azon EU-szintű anyavállalat vagy unióbeli leányvállalat szanálási hatóságának kell betöltenie az európai szanálási kollégium elnöki tisztségét, amely mérleg szerinti eszközeinek összértéke a legnagyobb.

(4) A tagállamok minden érdekelt fél közös megegyezése alapján eltekinthetnek az európai szanálási kollégium létrehozására vonatkozó követelmény teljesítésétől, ha egy másik csoport vagy kollégium ellátja az ebben a cikkben meghatározottakkal megegyező funkciókat és feladatokat, valamint megfelel valamennyi feltételnek és eljárásnak, beleértve az európai szanálási kollégiumokban való tagságnak és részvételnek az ebben a cikkben és a 90. cikkben meghatározott feltételeit és eljárásait is. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, az európai szanálási kollégiumokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásoként kell értelmezni.

(5) E cikk (3) és (4) bekezdésére is figyelemmel az európai szanálási kollégiumnak egyéb tekintetben a 88. cikknek megfelelően kell működnie.”;

36. A Melléklet B szakaszának 6. pontjában és a C szakaszának 17. pontjában a „leírható, illetve átalakítható kötelezettségek” szövegrész helyébe a „hitelezői feltőkésítésbe bevonható kötelezettségek” szövegrész lép.

2. cikk

A 98/26/EU irányelv módosításai

A 98/26/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »központi szerződő fél«: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;”;

b) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »résztvevő«: intézmény, központi szerződő fél, elszámoló ügynök, klíringház, rendszerüzemeltető vagy a 648/2012/EU rendelet 17. cikke alapján engedéllyel rendelkező központi szerződő fél klíringtagja;”;

2. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„12a. cikk

A Bizottság 2021. június 28-ig megvizsgálja, hogy a tagállamok hogyan alkalmazzák az irányelv rendelkezéseit egyrészt azokra a belföldi intézményeikre, amelyek közvetlenül részt vesznek harmadik ország joga által szabályozott rendszerekben, másrészt az ilyen rendszerekben való részvételhez kapcsolódóan nyújtott biztosítékokra. A Bizottság megvizsgálja különösen azt, hogy szükséges-e ezen irányelvet tovább módosítani a harmadik ország joga által szabályozott rendszerek tekintetében. A Bizottság erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez szükség szerint csatolja az ezen irányelv felülvizsgálatára vonatkozó javaslatát.”.

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2020. december 28-án megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok a nemzeti jogban való hatálybalépésüktől kezdve alkalmazzák ezeket az intézkedéseket, amelynek legkésőbb 2020. december 28-án meg kell történnie.

A tagállamoknak 2024. január 1-jétől kell alkalmazniuk a 2014/59/EU irányelv 45i. cikke (3) bekezdése tekintetében ezen irányelv 1. cikkének 17. pontját. Amennyiben a 2014/59/EU irányelv 45m. cikke (1) bekezdésének megfelelően a szanálási hatóság olyan megfelelési határidőt határozott meg, amely a 2024. január 1-jei határidőnél későbbi, a 2014/59/EU irányelv 45i. cikk (3) bekezdése tekintetében ezen irányelv 1. cikke 17. pontja alkalmazásának időpontja megegyezik a megfelelési határidővel.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EBH-val nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. május 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

G. CIAMBA